

letnik XX - št. 8, september 2013

Glasilo občine Trzin

odsevi

Morali bi zaropotati
Trzinska voda je odlična
Šola le ni tak bavbav
Dr. Bogdan Dolenc - šestdesetletnik

POSLOVNA DARILA 2013/2014

Izberite previdno in premišljeno, da bo darilo privlačno in uporabno

Prednaročniški popust do -10 % (do 31. 10. 2013)
03 56 57 100, 041 617 927, 031 283 000; info@grafex.si

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

Spet smo tu!

Kruto, ampak resnično! Na poletne dogodivščine nas vežejo le še prijetni spomini, pred nami pa so nove naloge, novi izzivi. Človeški razum je že tak, da najprej briše tisto neprijetno, in verjamem, da bi bil marsikdo prav zadovoljen, če bi lahko del poletja ponovil ali pa vsaj še za nekaj dni podaljšal tiste najlepše minule trenutke. Upam, da vas je večina zadovoljnih s tistim, kar ste doživeli v času prekratkih toplih noči, potepuških dni in sladkega brezdelja. Vem, da za vse ni bilo ravno veliko brezdelja, ampak saj je tudi delo lahko prijetno, če se ga prav lotiš. To je pravzaprav naloga, ki nas čaka v tem času. Naši mladi nadobudneži se v hramu učenosti, kot bi zapisal moj prijatelj Zmago, že spoznavajo s šolskimi delovnimi navadami, tisti, za katere je ta del življenja minil, pa že izpolnjujejo svoje obveznosti po službah in tam, kjer si služijo vsakdanji kruh. Kar precej nas je bilo takih, ki smo v teh dneh trepetali za televizijskimi ekrani in spremljali boje velikanov pod koši. Kar hitro smo na stran potisnili težke misli o ne preveč svetli bližnji prihodnosti, zdaj pa se moramo vseeno več posvetiti tudi temu. Nad deželico na sončni strani Alp se vse bolj gostijo oblaki, pa ne le tisti, po katerih smo hrepeneli med poletno sušo, nenehno

zategovanje pasov vse bolj hromi naša življenja, in vse več je tistih, ki se zavedajo, da je treba najti prave rešitve in ne zgolj kolobariti s stolčki in napihovati navijaške, strankarske strasti.

Ko to pišem, še ne vemo, ali bo zaradi birokratske nesposobnosti padel v vodo zdaj največji projekt občin z našega območja, ki so ga občine začele že pred šestimi leti – posodobitev centralne čistilne naprave, kanalizacijskega omrežja in oskrbe z vodo. Če se to zgodi, ne bo še izboljšav, kmalu bomo morali plačevati kazni, stran pa bo vrženih tudi že pol milijona porabljenih evrov in neskončne ure, kaj ure - dnevi, meseci dela občinskih vodstev in drugih strokovnjakov. Pa projekt, če ga država podpre, lahko prinese tudi nov zagon gospodarstvu. Naši občini so porezali krila, ko so odrekli letošnje izplačilo državnega sofinanciranja novega vrtca. Morali se bomo (vsaj začasno) odpovedati drugim stvarim. Nič ne kaže, da bi kmalu dokončali posodobitev Mengeške ceste, zgradili povezovalno cesto med obrtno cono in ostalim delom Trzina, zgradili drugi tir železniške proge ali pa vse bolj potrebno obvoznico zgornjega dela Trzina ... Še bi lahko raztegovali seznam neizpolnjenih načrtov in želja.

Odkar je Slovenija samostojna država, smo zmetali gore denarja za posodabljanje bančnega sistema, za posodobitev pravosodja in pravnega sistema, za izboljšanje zdravstva, pa je vse veliko slabše, kot pa smo že imeli. Razrasla se je le birokracija in odebili bančni računi tajkunov. Naš denar so poskrili po bankah eksotičnih Sejšelov, Kajmanskih otokov, Cipra in drugod. Vse bolj glasni so vzkliki: »Dost

mamo!« Tisti, ki so na najvišjih položajih, bi jim morali prislunhati in se odzvati. Pa je vprašljivo, če ljudje, ki so na te položaje prilezli le s političnim klečaplazenjem in preigravanjem, to sploh znajo in zmorejo. Morali bi se opreti na prave in poštene strokovnjake. Če se začne val nezadovoljstva, besnenje ulic, se stvari lahko le poslabšajo. Streznitev mora priti prej!

Pravzaprav bi morali vsak po svojih močeh prispevati k izboljšanju razmer in iskanju rešitev. To so še zlasti dolžni tisti, ki so na višjih položajih in so za to tudi plačani. To pa smo dolžni tudi vsi drugi, tudi tisti, ki se počutimo izigrane, saj bo brez rešitve le še težje. Spet bi morali stopiti skupaj, strniti vrste, obrniti hrbet pokvarjencem in tistim, ki mislijo le na svoje denarnice, in se zavedati, da smo to dolžni storiti tudi za tiste, ki smo jih v začetku meseca poslali v šole. Pa ne le za tiste v prvih razredih! Tudi tistim, ki so začeli obiskovati zadnje letnike šol, je treba zagotoviti prihodnost, delovna mesta in možnosti, da razvijajo in uporabijo svoje znanje in talente. Naši predniki so nam s trudom tlakovali pot, to smo dolžni tudi mi našim zanamcem. Imamo čudovito domovino, veliko danosti, lahko bi bilo vsem lepo, če bi bili pošteni in bi delali vsi v skupno dobro. Vem, da je to utopija, ampak temu cilju se lahko precej približamo, če se trudimo vsi in vsak začne pri sebi.

V Književnih listih tokrat objavljamo čudovite misli o domovini. Naj nam bodo spodbuda! Pričarajmo smeh na lica naših otrok in radost v oči naših starostnikov. Naj bo jesen, ki je pred nami, zlata in ne vroča!

Urednik

ODSEV

glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:

☼ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
oktobrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. oktobra
2013

Slika na naslovnici
Kar pogrešali smo jo!
Foto: Miro Štebe

☼ **grafex** agencija | tiskarna

**JESENSKA AKCIJA V
MESECU OKTOBRU!**

Oglaševanje v Odsevu
s **30% popustom.**

Pohitite, da Vam rezerviramo oglasni prostor:
**03 56 57 100,
041 617 927, 031 283
000; info@grafex.si**

Županov kotichek

Ena ne ravno najbolj žlahtnih tradicij slovenske demokracije je tudi, da nas predvsem vlada vsako leto po počitnicah pričaka z napovedjo ukrepov ali predpisov ali celo že s osnutki zakonov, ki nas dodobra strezijo po tednu, dveh ali celo treh valjanja po plažah ali kakšnih podobnih dopustniških pasivnih aktivnostih. Letos, ko vsestranska kriza v Sloveniji očitno zori v svoj vrh in zelo verjetno v dokončni prelom z dediščino socialne države in tudi z nekaterimi pridobitvami, žal, kratke dobe demokracije na Slovenskem, so napovedi še toliko bolj grozeče. Obetajo se nam spremembe na področju zdravstva, ki bodo pomenile predvsem manj pravic iz osnovnega zavarovanja, in nižanje plač in pravic iz delovnega razmerja, posegi v pokojnino, davek na nepremičnine in morda tudi še dodatni krizni davek, nadaljnje krčenje sredstev za šolstvo, kulturo in socialne transfere, le

naši vojaki bodo še vedno vestno branili interese ZDA in še koga v Afganistanu na stroške slovenskih davkoplačevalcev in tudi minister Virant še bolj odločno vztraja pri nameri rokohitskega ukinjanja in združevanja občin (o čemer sem že pisal v Odsevu).

Pa ne samo to, da minister vztraja pri nameri; še več, za razliko od vseh drugih držav, kjer se lotevajo te vrste projektov in jih, seveda v veliko manjšem obsegu, že načrtujejo kot procese, ki bodo trajali po pet let ali še dlje, minister Virant namerava to izpeljati v manj kot letu dni, kajti do začetka volilnih opravil in razpisa lokalnih volitev, torej do avgusta 2014, bi morali biti vsi postopki (tudi obravnave pritožb ipd.) končani, zato, da bi v državnem zboru vedeli, za kakšne in katere občine razpisujejo volitve. Po kolikor toliko normalni presoji to ni izvedljivo, a minister trdi, da je, in da bo on to izpeljal. In kaj zdaj? Kako naj zdaj načrtujejo svoje delo po tako rekoč vseh slovenskih občinah, razen morda v nekaterih največjih mestnih občinah, h katerim verjetno ne bodo priključili nobene manjše občine? V občinah, v katerih spoštujemo Zakon o javnih financah in pripravljamo t. i. dveletne proračune, bi zdaj že morali oblikovati proračune za leto 2015, pa še tega ne vemo, ali naj v Spremembah proračunov za leto 2014 načrtujejo proračun za celo leto ali samo za mesece do oktobra. S proračunom je seveda povezanih še veliko drugih vprašanj, med drugim načrtovanje občinskih naložb oziroma oblikovanje načrtov razvojnih programov, načrtovanje ravnana s premoženjem občin ipd.

Tudi v Občini Trzin smo postavljeni v zvezi s tem pred nekaj odprtih vprašanj. Med drugim naj bi se prav zdaj lotili sprememb in dopolnitev Lokalnega energetskega koncepta naše občine, Sprememb Občinskega prostorskega načrta in ne nazadnje oblikovanja srednjeročnih programov za področja kulture, športa ... Z drugimi besedami, četudi težko verjamemo, da bi bilo te namere vlade mogoče uresničiti v omejenem času in v obsegu, kot si Virant to želi, kar bi bilo tudi povsem nesmiselno, a žal so tudi trenutni vladni koaliciji, kot je slišati, nesmisli kar povšeči, je vseeno zopno začeti procese, ki zahtevajo veliko energije in tudi veliko treznih razmislekov, če ne veš, ali sploh obstoja možnost, da se bodo ti procesi kdaj normalno zaključili ali ne. In prav to, negotovost, ki zdaj v Sloveniji prevladuje že na skoraj čisto vseh področjih, od polja povsem eksistenčnih vprašanj do področij, ki zahtevajo zelo razumno dolgoročno načrtovanje, je najbolj obremenjujoče. Negotovost je tisto, kar hromi Slovenijo in Slovence, in občutek,

da slovenski politiki razmišljajo samo o tem, kaj bi si še lahko izmislili, da bi morda ugajali volivcem in se tako ohranili na oblasti, vse drugo pa jih ne zanima več in še posebej ne prihodnost Slovenije, razvoj Slovenije, demokracija v Sloveniji itd.

Vprašanja, ali so čisto vse občine, ki so bile v preteklosti ustanovljene, res smiselne, in ali bi ne bilo pametno premisliti o tem, ali katero preoblikovati ali morda kje dve združiti ali nekeje drugje v primeru večje občine, v kateri sta morda dva pomembnejša centra, občino razdružiti in tako omogočiti dvoje razvojnih središč ipd., so seveda dopustna in povsem na mestu. Vendar se je iskanja odgovorov na ta vprašanja potrebno lotiti predvsem v sodelovanju z ljudmi na območjih, ki jih ta vprašanja zadevajo, s tem pa ne mislim samo na župane in morda še občinske svetnike, temveč res na ljudi po občinah.

Zato se v normalnih državah (Danska, Avstrija, Nemčija) z razumno politiko takšnih sprememb, kot že rečeno, lotevajo zelo premišljeno in si predvsem vzamejo vsaj pet ali še več let časa, se posvetujejo s prebivalci območij, tako da lahko vse zelo dobro pripravijo in premislijo, da se po občinah lahko že strateško pripravijo na pogoje v novih okoliščinah in ne delajo tega tako, kot pri nas, ko potem traja nekaj let, da se sploh postavimo na noge in ugotovimo, kaj smo storili, kaj po spremembah še lahko delamo in kako. Naši reformatorji se sklicujejo na ankete in na večinsko podporo. Seveda je res, da so ljudje takoj za to, če jim rečeš, da bomo ukinili polovico birokratov. Zlasti če jim nihče ne pove, da bo za gradnjo še vedno potrebno gradbeno dovoljenje, in da bo, če bo manj »birokratov«, morda treba toliko dalj časa čakati na dovoljenje. Če bi na to pomislil, bi morda anketarju marsikdo odgovoril drugače. Ravno tako kot marsikdo, ki zdaj vneto podpira ukinjanje občin, a ne pomisli, da bo naslednjič, ko bo potreboval potrdilo o namenski rabi svojega zemljišča, moral po to potrdilo ne v sosednjo ulico, ampak morda tudi deset kilometrov daleč, in da ne bo več imel priložnosti, da sreča župana na ulici in se z njim pogovori o svojih težavah.

Če bo vlada res izsilila te spremembe v letu dni, bo temu nesporno sledil razvojni zastoj v polovici Slovenije, ki bo trajal vsaj nekaj let, in odgovornost za to bodo nosili ljudje, ki se tako voluntaristično lotevajo takšnih »revolucij«, četudi za to ni nobene potrebe, ne glede na to, ali za posledice bodo kdaj tudi res odgovarjali ali ne.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Država še ne bo plačala svojega deleža

Dobili smo informacijo, da naj bi država za letos odpovedala plačilo obljubljenega zneska za plačilo gradnje novega trzinskega vrtca. Ali to drži? Kako je zdaj s plačilom gradnje vrtca in kaj bi za Trzin pomenilo, če država res ne bi poravnala svojega obljubljenega deleža?

Informacija je prava. Ministrstvo je sporočilo, da zaradi kriznih razmer za letos obljubljeni prvi obrok deleža sofinanciranja države ne bo izplačan in da naj bi bil izplačan leta 2014. Naj priznam, da tudi v to dvomim, saj se razmere na javnofinančnem področju še zaostrejujejo. Za občino Trzin, ki je seveda svoje pogodbene obveznosti do izvajalcev in podizvajalcev že poravnala (teče sicer še sodni spor zaradi zahteve Jelovice hiše, d. o. o., da se pogodbeni znesek zviša), to pomeni, da sredstva, na katera smo računali, niso in še ne bodo prišla v proračun in da je zato investicijski potencial Občine Trzin za približno 721.000 EUR nižji, kar pomeni, da smo že morali oziroma bomo še morali nekatere načrtovane naložbe prenesti na kasnejše obdobje. Upam, da bodo to razumeli tudi ljudje, ki delajo kljukice in minuse, katere od načrtovanih naložb smo že uresničili in katerih še ne uresničujemo, in so morda celo na oblasti in potemtakem soodločajo tudi o takšnih potezah vlade oziroma ministrstev.

Pred začetkom poletja ste v pogovoru za Odsev zatrtili, da bo Občina tudi letos poleti poskrbela za nekaj investicij. Kaj je bilo poleti narejenega v Trzinu?

Zamenjali smo kar dobršen del oken na starem delu zgradbe osnovne šole Trzin; trenutno je v teku obnova in prilagoditev zaklonišča v zgradbi šole za potrebe elektronsko opremljenega strelišča (zračna puška, zračna pištola); nadaljujejo se dela za zamenjavo dotrajanih in nezadostnih azbestno-cementnih vodovodnih cevi v starem delu Trzina in začinjajo se dela za dokončno ureditev cestišča, pločnika, kolesarske poti na območju Ljubljanske ceste v središču Trzina (znotraj soseske T 3).

Nekateri kmetje so izrazili nestrinjanje z ukinitvijo zbiralnice mleka v lopi ob Habatovi cesti. Vemo, da je zdaj tam nov objekt in da ste za zbiranje mleka izbrali novo lokacijo. Kako komentirate nezadovoljstvo kmetov in ali nameravate ugoditi njihovim zahtevam?

Kolikor je zdaj to vprašanje optimalno rešeno, in to tako, kot v večini primerov po Sloveniji, kajti precej neracionalno bi bilo, da občina nameni za to del neke zgradbe, ki stoji v druge namene, pri čemer je šlo le še za zelo majhno število uporabnikov. Tako da tudi formulacija, češ da je šlo za »nekatero kmeto«, nekoliko

zavede bralca. Saj bi »nekatero« lahko pomenilo tudi deset ali celo več kmetov; v tem primeru pa smo že blizu dvojini. Naj povem še to, da je bila v iskanje rešitve vključena tudi zadruga, ki je seveda za to pristojna. Občina je pač sodelovala toliko, da je omogočila pogovore, v katerih se je našlo rešitev.

Poročajo, da naj bi nepridipravi še vedno občasno kalili mir in povzročali škodo v športnem parku. Nekateri predlagajo namestitev vrat, ki bi nočnim vandalom otežila dostope na igrišča. Ali namerava Občina narediti kaj v zvezi s to problematiko?

Omenjeni »nepridipravi« tako ali tako največkrat pridejo v športni park preko ograje, kar je dobro vidno tudi na njej. Vendar o tem ves čas razmišljamo in iščemo možnosti, kako preprečiti vandalizem in podobne pojave. Vendar se te zgodbe, glede na to, da so povečini udeleženi zelo mladi storilci, kot vemo, začnejo pri osveščenosti mladih, torej tudi pri vzgoji, kar pomeni tudi pri starših, pri zgledih, ki jih dajemo vsak dan na cesti, v odnosu do drugih predpisov itn.

Kako je poskrbljeno za subvencioniranje dijaških in študentskih prevozov z javnimi prometnimi sredstvi? Tisti, ki se odločajo za nakup letnih vozovnic, ocenjujejo, da so prikrajšani v primerjavi s tistimi, ki vozovnice kupujejo vsak mesec. Pravijo tudi, da bi bilo primernejše, če bi namesto fiksnega zneska Občina raje določila odstotek, s katerim bi subvencionirala nakup vozovnic.

Trditve v vprašanju ne drži povsem, kajti vozovnice za daljša obdobja subvencionira že država in potem, dodatno v našem primeru, čeprav ne ravno izdatno, tudi še občina, in tako je v resnici vozovnica za daljše obdobje cenejša, kot bi bile že subvencionirane mesečne vozovnice v seštevku za isto obdobje. V tem je tudi smisel takšne vozovnice. Po drugi strani pa je to povezano tudi s pravili o izvrševanju proračuna, s kritjem na proračunski postavki itd.

Občasno je slišati napovedi, da naj bi v primestnih občinah uredili parkirišča, s katerih bi se bilo mogoče v Ljubljano odpeljati z mestnimi potniškimi prevoznimi sredstvi po t. i. sistemu Park and drive. Kako je s temi načrti v Trzinu in kdaj bi lahko to pridobitev začeli uporabljati, če se boste odločili zanjo?

Kot je bilo že večkrat povedano, se Trzin vključuje v ta regijski projekt za spodbujanje uporabe javnega prometa. Najprej naj ponovno poudarim, da v Trzinu pravzaprav en manjši »Park & ride« (»Parkiraj in se pelji«) z nekoliko posebnim režimom (dovolilnice!) že imamo ob izteku Mlakarjeve na štiripasovno cesto Domžale – Črnuče in nekateri občani ga vsaj občasno tudi uporabljajo. Načrtujemo izgradnjo tovrstnega parkirišča v sosesčini železniške postaje ob Kmetičevi ulici, vendar gre tam za večji zalogaj (zemljišče, projekti, gradbeno dovoljenje in ne nazadnje financiranje), pri čemer računamo tudi na sofinanciranje države. Menili smo, da bomo lahko začeli izvajati ta projekt že letos jeseni, vendar je aktualni javni razpis pristojnega ministrstva napisan tako, da naš projekt ne pride v poštev – spodnja meja za sofinanciranje je vrednost projekta najmanj 400.000 EUR (samo opravičeni stroški). Razmišljamo pa tudi, da bi vsaj del parkirišč namenili v ta namen tudi ob Ljubljanski cesti v T3, kajti zdaj že vemo, da kar nekaj voznikov za ves dan zaseda prostor tudi na parkirišču šole ali pri zgradbi KUD-a oziroma druge parkinge na območju T 3, ker se od tod odpeljejo z avtobusi v Ljubljano ali kamorkoli že. Zato se zdi, da bo bolje, če to smiselno uredimo in razbremenimo zlasti parkirišče pri šoli, hkrati pa seveda spodbujamo uporabo javnega prometa, saj je to v korist vseh nas.

Vprašanja sem zastavljala Miro Štebe

Morali bi zaropotati

Bomo zaradi nesposobnosti birokratov ob evropska sredstva?

Že od leta 2007 občine z našega območja načrtujejo posodobitev centralne čistilne naprave (CČN) Domžale-Kamnik v Študi, vendar je še zelo negotovo, ali jim bo to uspelo do izteka okoljevarstvenega dovoljenja, ki ga ima CČN le še do avgusta 2016 in do takrat, ko bo začela veljati strožja skupna okoljevarstvena zakonodaja EU. CČN, ki je bila dolga leta največja in najsodobnejša na območju nekdanje Jugoslavije, po besedah direktorice Marjete Stražar še vedno posluje v skladu z okoljsko zakonodajo, vendar na meji in z velikimi prizadevanji vseh zaposlenih. Strožjih zahtev EU, ko bo treba odstranjovati predvsem še več dušika in fosforja, pa brez posodobitve ne bo mogla izpolnjevati. Že zdaj se zavedajo, da bi morali zagotavljati večjo očiščenost odpadnih voda, saj še zlasti ob sušnih obdobjih, ko reka Kamniška Bistrica, v katero odvajajo očiščene odplake, skoraj presahne, v naravo izpuščajo preveč ne dovolj očiščenih odplak, naprave v CČN pa so tudi vse bolj zastarane in vse bolj kličejo po prenovi. Ko bodo začeli veljati evropski predpisi, očiščenost odplak ne bo več ustrezala zahtevanim merilom in bo za to verjetno potrebno plačevati kazni. Naj ob tem spomnimo na primer iz Belgije, ki je morala zaradi neizvedbe čiščenja odpadnih voda v letu 2010 plačati 15 milijonov EUR kazni, potem pa še po 62.000 EUR kazni dnevno do izpolnitve pogojev.

Glavni krivci za to, da CČN še ni posodobljena, so birokrati v vladnih strokovnih službah. Od začetka načrtovanja posodobitve CČN so se zamenjale štiri vlade in pet ministrov. Vsaka zamenjava je upočasnila projekt, še zlasti, ker so pristojna ministrstva postavljala vedno nove in nove pogoje, ob tem pa so zelo ležerno in počasi izpolnjevali svoje obveznosti. Projekt posodobitve CČN so morali razširiti še s projektom posodabljanja in povečanja kanalizacijskega sistema, dodati pa so morali tudi projekt posodobitve in razširitve oskrbe s pitno vodo na njihovem območju. Zdaj v tem projektu sodeluje šest občin: Domžale, Kamnik, Mengeš, Komenda, Cerklje na Gorenjskem z letališčem Jožeta Pučnika in Trzin. Zaradi visokih stroškov sta se iz projekta izločili občini Moravče in Lukovica, ki sicer imata svoje kanalizacijske sisteme. Ocenjujejo, da bo projekt veljal več kot 50 milijonov EUR, kar pa je za občine prehud zalogaj, zato resno računajo na pomoč države in evropska sredstva. Iz evropskih kohezijskih skladov naj bi pokrili približno 70 % neto vrednosti stroškov, država bi morala pri tem zagotoviti približno 15 %, preostali denar pa naj bi zbrale občine.

Podrobnejša opredelitev stroškov posodobitve CČN in kanalizacijskega sistema na območju občin solastnic CČN (Domžale, Kamnik, Mengeš, Komenda, Cerklje na Gorenjskem in Trzin):

Predmet investicije (po podatkih iz vloge):	Predvidena investicijska vrednost
Dograditev biološke stopnje čiščenja na CČN Domžale Kamnik za 149.000 populacijskih enot (PE)	14.151.632 EUR
Dograditev kanalizacijskega sistema v Občini Kamnik - za območje Stranj in Tunjic in povezovalni kanal od Kamnika do Šmartnega v Tuhinju - celotno v skupni dolžini cca 28,5 km in 11 črpališč	8.744.362 EUR
Dograditev kanalizacijskega sistema v Občini Komenda v skupni dolžini cca 14,1 km in 6 črpališč	5.956.765 EUR
Dograditev kanalizacijskega sistema v Občini Mengeš v skupni dolžini cca 3,8 km in 1 črpališče	963.105 EUR
Ostali stroški - dokumentacija, nadzor, stiki z javnostjo	1.295.061 EUR
DDV	6.222.185 EUR
Skupno: Terciarno čiščenje na CČN in 46,4 km kanalizacije in 18 črpališč in spremljajoči stroški	37.333.109 EUR
Predvidena višina nepovratnih sredstev iz kohezijskega sklada in državnega proračuna	27.194.908 EUR Od tega 4,08 mio EUR državni proračun ostalo kohezijski EU sklad

Predvidena finančna konstrukcija projekta posodobitve in razširitve oskrbe s pitno vodo na območju Domžale – Kamnik za sofinanciranje iz sredstev kohezijskega sklada 2007 - 2013 pa je razvidna iz spodnje razpredelnice:

Predmet investicije (po podatkih iz vloge):	Predvidena investicijska vrednost
Projekt št.1: Oskrba s pitno vodo v občini Kamnik – povezava Tuhinjske doline s centralnim kamniškim vodovodnim sistemom, ureditev omrežja na centralnem delu vodovodnega sistema v Kamniku in na južnem delu območja Šmarca – Volčji Potok	4.278.704,48 EUR
DDV	855.740,90 EUR
Projekt št.2: Oskrba s pitno vodo v občinah Domžale, Mengeš, Moravče in Trzin	7.165.025,08 EUR
Domžale: Oskrbovalno omrežje Sela pri Ihanu, vključitev nove vrtine na Kolovcu, rekonstrukcija nekaj primarnih povezav in aktiviranje vodnjaka ČR5 na Mengeškem polju	
Mengeš: Aktiviranje vrtin na Mengeškem polju, izgradnja črpališč nad vrtinami in povezav do obstoječega omrežja pri tovarni Lek	
Moravče: Izgradnja sistemov Soteska – Podstran – Dole pri Kraščah, Pogorica – Podpeče, Hrastnik – Kal – Tlačnica, Podbrdo – Grmače – Dešen in vključitev nove vrtine v obstoječe vodovodno omrežje	

Direktorica CCN Domžale - Kamnik Marjeta Stražar

Trzin: Izvedba povezovalnega voda med ČR 4 in ČR 5 in v smeri naselja Trzin	
Davek na promet z nepremičninami	4.319,53 EUR
DDV	1.157.454,87 EUR
Skupno oba projekta z davki – izgradnja novega vodovoda v skupni dolžini 32,1 km, izgradnja 11 črpališč in 5 vodohramov:	12.299.470 EUR
Predvidena višina nepovratnih sredstev iz kohezijskega sklada in državnega proračuna	7.918.236 EUR Od tega 1,19 mio EUR državni proračun, ostalo kohezijski EU sklad

Naša občina naj bi v projekt vplačala sorazmerno nižje zneske kot druge, večje občine, ker ima med vsemi občinami v projektu že najbolj razvejan kanalizacijski in vodovodni sistem, s projektom pa tudi ne bo, vsaj ko gre za širjenje in posodabljanje kanalizacijskega in vodovodnega sistema, toliko pridobila kot druge. Pomembno bo predvsem to, da bomo priključeni na čistilno napravo, ki ne bo več breme za okolje in bo ustrezala vsem zahtevanim okoljevarstvenim pogojem. Širjenje in posodabljanje kanalizacijskega sistema bo za nas pomembno tudi zato, ker bodo na ta sistem v večji meri priklapljalni porabniki z območij »gor vodno«, se pravi iz višjih predelov, od koder so zdaj odplake lahko nezadržno postopno pronicale v podtalnico v nižje ležečih dolinah in ravninah, ki so pa s kanalizacijskim omrežjem že sorazmerno dobro pokrite.

Bodo sredstva neizkoriščena

Do konca tega leta morajo vladne službe določiti vse projekte, ki bi jih še lahko sofinancirali iz evropskih sredstev. Po podatkih Ministrstva za gospodarstvo je Slovenija dobila v letih med 2007 in 2013 na voljo 4,1 milijarde evrov evropskih sredstev. Konec junija naj bi pri ustreznih ministrstvih prijavili za približno 4,3 milijarde evrov projektov, pri katerih investitorji računajo na kohezijska sredstva, z izvajalci pa so podpisali le za 3,2 milijarde evrov pogodb, na podlagi katerih se projekti lahko začno izvajati, kar pomeni, da še ni bilo izrabljenih kar za 900 milijonov ponujenih evrov.

Med dokončanimi projekti, ki jim pristojne službe še niso prižgale zelene luči, je tudi projekt posodabljanja CCN Domžale - Kamnik in kanalizacijskega ter vodovodnega sistema na našem območju. Vladne službe so po naših podatkih potrjevale projekte, ki še niso izpolnjevali vseh pogojev in jih, kot kaže, tudi ne bodo mogli pravočasno izpolniti. Za take projekte bodo že razdeljeni denar morali vračati, če ne bodo dokončani v zahtevanih rokih, absurd pa je, da za »naš projekt«, ki je povsem pripravljen, ne dajo potrebnih soglasij. Razlog naj bi bil v tem, da je država denar, ki bi ga morala sama prispevati, že razdelila. Zelo lahko se zgodi, da vseh kohezijskih sredstev, ki so na razpolago, zato država spet ne bo izkoristila, nekateri

pa bodo morali že razdeljena sredstva vračati, saj so denar dobili za neustrezno pripravljene projekte. Zato je nesprejemljivo, kar pa se lahko zgodi, da bo treba na našem območju, kjer so projekti pripravljeni do te mere, da lahko takoj začnejo z deli in bi jih lahko dokončali pravočasno, po zamujenih rokih plačevati visoke kazni.

Občine so skoraj nemočne

Ogorčenje strokovnih služb, ki so pripravljale projekte v naših občinah, je razumljivo. Da bi zagotovili vse zahteve pristojnih ministrstev, ki so se spreminjale od vlade do vlade, so porabili ogromno energije in delovnih ur, do zdaj so porabili že skoraj pol milijona evrov in lahko se zgodi, da bo to stran vržen denar. Na zahtevo vladnih služb so pridobili vso potrebno projektno dokumentacijo, pridobili so vse potrebne služnostne pravice, 13 gradbenih dovoljenj, 11 javnih naročil in še vrsto drugih potrebnih dokazil. V Občini Kamnik, kjer naj bi zgradili največ novih kanalizacijskih in vodovodnih vodov, so morali pridobiti kar več kot 1000 služnostnih pravic. Ko višja svetovalka za Komunalno infrastrukturo na Občini Kamnik, Suzana Stražar, pokaže več metrov dolge kupe fasciklov z vsemi dokumenti, ki so jih morali pripraviti, je jasno, da so morali opraviti res garaško delo, saj je znano, kako dolga je včasih pot do gradbenega dovoljenja ali za pridobitev služnostne pravice za polaganje npr. komunalnih vodov preko zasebnih zemljišč. Takšne kupe dokumentacije lahko pokažejo tudi v drugih občinah in na CCN.

Roke še lahko ujamejo

Pa ne ge le za kupe papirja. Gre tudi za izboljšanje življenjskih pogojev kar dvajsetine prebivalcev Slovenije, za zagotovitev čistejšega okolja, če bi začeli projekt uresničevati, pa bi delo dobilo precej podjetij in predvsem delavcev z našega območja. Zagotovo bi bil to tudi zagon za gospodarstvo našega območja. Direktorica CCN Marjeta Stražar opozarja: »Če začnemo z deli 1. oktobra, bomo še ujeli roke, ki nam jih postavlja Evropa, v nasprotnem primeru, bomo zamudili!« Na vladnih službah, kjer so skoraj vse poletje opravljali revizijo postopkov in nazadnje ugotovili, da je vse, kot je treba, se izmikajo. Neuradno smo izvedeli, da bi projekt najraje preselili v naslednje investicijsko obdobje, kar pa bi pomenilo, da rokov vseeno ne bi ujeli in bi bilo marsikatero delo in še več denarja vrženega stran.

Ravno ko bo Odsev v tiskarni, bo jasno, ali bomo dobili denar ali ne. Če ga ne bomo, bo pa treba udariti po mizi in zahtevati odgovornost pristojnih. Na občinah pravijo, da nimajo denarja, da bi projekt sami izpeljali, ker pa so načrte pripravili pravočasno in tako, kot so od njih zahtevali, občine ne bodo pristajale na plačevanje kazni, če ne bodo izpolnjevali zahtev, ki jih postavlja Bruselj.

Miro Štebe

JKP Prodnik: Trzinska voda je odlična!

Sedež Javnega komunalnega podjetja Prodnik

Vodno črpališče na Mengeškem polju

V zadnjem času je precej govora o načinu plačevanja vode, o t. i. vodarini ter o potrebi delne prenove vodovodnega sistema v Trzinu. Nekateri občani nas še vedno občasno sprašujejo, zakaj je, še zlasti v OIC Trzin, v vodi iz vodovoda prisoten pesek. Da bi našli odgovore in dobili boljšo sliko o razmerah v trzinskem vodovodnem sistemu, smo se obrnili na JKP Prodnik, ki upravlja z vodo vodom na območju naše občine. Na vprašanja je odgovarjala Lea Bernot, predstavnica za odnose z javnostjo v JKP Prodnik.

Govori se o potrebni delni prenovi vodovodnega sistema v Trzinu. Kje bo ta prenova potrebna?

Pri pripravi planov se osredotočamo predvsem na starost in material cevovodov ter na pogostost okvar na določenih odsekih. Prioritete se določajo tudi na podlagi podatkov s strani občinske uprave, kje je predvidena obnova občinskih cestišč. Plan za leto 2014 je še v pripravi in bo končan do sredine decembra 2013.

Določena območja Trzina naj bi še vedno imela salonitne vodovodne cevi; v katerih predelih so te cevi ter koliko jih je?

V občini Trzin je 24 km raznih vodovodnih cevovodov, od tega je slabih 10 % še iz azbestocementnih materialov (salonitni cevovodi). Točen potek je viden v katastru komunalnih naprav, določene informacije pa so dosegljive tudi na spletni strani www.geoprosstor.net. Glavnino predstavlja primarna povezava AC DN250 od črpališč na Mengeškem polju do vodohrana Trzin.

Obrotno-industrijska cona je velik porabnik vode. Ali je premer cevi, ki vodijo do OIC zadosten, da ne bo prihajalo do pomanjkanja oz. preobremenitve? Kolikšne so zmogljivosti vodohranov, iz katerih se napaja trzinski vodovodni sistem?

Do IOC Trzin vodi primarni cevovod iz nodulirane litine premera 250 mm, kar je več kot dovolj za potrebe IOC. Ta cevovod je bil dimenzioniran in zgrajen na podlagi ustrezne projektne dokumentacije ter pridobljenih potrebnih upravnih dovoljenj.

V občini Trzin se na lokaciji Onger skupaj nahajata dva vodohrana kapacitet 200 m³, torej je skupaj akumulirane 400 m³ vode, kar zadošča za nemoteno distribucijo vode v celotni občini.

Pred kratkim ste uvedli nov način plačevanja oskrbe z vodo. En del zneskov, ki jih moramo porabniki plačati, je tudi t. i. vodarina. Ali bo prenova vodovodnega sistema, o kateri smo prej govorili, krita s sredstvi, zbranimi z vodarino, ali pa gre pri tem mogoče za kak drug vir financiranja. Slišali smo namreč, da ob-

čine z našega območja računajo na evropska in državna sredstva za posodobitev in razširitev oskrbe z vodo.

Vodarina je del cene, ki vključuje stroške opravljanja storitev javne službe oskrbe s pitno vodo. Ta postavka na računu je stara, vendar je bila z novimi cenami prilagojena glede na zahteve Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki prepoveduje razlikovanje cen storitev med gospodinjskimi in negospodinjskimi uporabniki, hkrati pa je enaka za vseh pet občin, kjer Javno komunalno podjetje Prodnik izvaja javno službo oskrbe s pitno vodo. Vodarina je zaračunana glede na porabljeno vodo za posamezno odjemno mesto in je odvisna od uporabnika do uporabnika.

Omrežnina pa je del cene, ki vključuje stroške javne infrastrukture javne službe oskrbe s pitno vodo ter javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode. Ta postavka je del cene, ki pokriva stroške javne infrastrukture oskrbe s pitno vodo ter odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v posamezni občini. Omrežnino se zaračuna glede na velikost vodovodnega priključka (vodomera) in je stalna postavka na računu, ne glede na to, koliko vode uporabnik porabi. Sredstva, zbrana iz omrežnin, bo posamezna občina v celoti vložila v obnovo in nadgradnjo komunalne infrastrukture v občini. S tem bo uporabnikom omogočeno nadaljnje zagotavljanje ustreznega standarda komunalnih storitev, kot so jih bili deležni do sedaj.

V okviru programa PO ROPI so občine Kamnik, Domžale, Mengeš, Trzin in Moravče pristopile k projektu Oskrba s pitno vodo na območju Domžale–Kamnik, ki se bo delno financiral iz kohezijskih sredstev. Občina Trzin je v okviru tega projekta pripravila dokumentacijo za izvedbo - Vodooskrba v občini Trzin.

Kot nam je znano, naj bi se trzinski vodovod napajal z vodo, ki jo načrpate iz vrtin na Domžalsko - Mengeškem polju. Že večkrat smo slišali, da boste te vrtine poglobili in začeli vodo črpati še iz večjih globin. Kdaj boste to začeli, kako globoko bodo segale te vrtine in ali nameravate izvrtati še več novih vrtin. Koliko jih bo?

Občina Trzin se oskrbuje s pitno vodo iz 4 vrtin prodnega vodonosnika. Na polju se že dodatno nahajajo 4 vrtine dolomitnega vodonosnika (globoke vrtine) in še 1 vrtina prodnega vodonosnika, ki pa še niso aktivirane. Aktivacija dveh obstoječih vrtin dolomitnega vodonosnika in ene vrtine prodnega vodonosnika je predvidena z realizacijo prej omenjenega projekta občin Domžale, Mengeš in Trzin.

Kvaliteta vode naj bi se v občinah razlikovala. Zakaj prihaja do razlik v kvaliteti? Ali ne gre za povezani sistem, nekakšno vodovodno zanko, ki naj bi povezovala več vrtin in naj bi se, kot smo slišali, navezovala tudi na kamniški vodovod?

Javno komunalno podjetje Prodnik je upravljavec 8 hidravlično ločenih vodovodnih sistemov v petih občinah. Vsak od teh sistemov je seveda vezan na določen vodni vir. Ponekod je možna izredna vzpostavitev povezav med posamičnimi vodovodnimi sistemi, ki pa je seveda omejena s premerom transportnih cevovodov. Razlike v kakovosti pitne vode občutijo naši uporabniki zlasti v primeru dezinfekcije pitne vode s klorom, ki pa je potrebna v primeru t. i. površinskih zajetij, ki so mikrobiološko občutljiva na vplive iz površja. Voda v občini Trzin je mikrobiološko odlične kakovosti, zato dezinfekcija ni potrebna.

Za centralni domžalski vodovodni sistem in posledično občino Trzin se ne predvideva povezava na kamniški vodovod.

V obrtno-industrijski coni v vodi še vedno opažajo pesek. Je filtriranje vode nepopolno ali so razlogi za ta pojav drugačni?

Po nam znanih informacijah je zaradi pozidave zazidalnega območja T5 (Onger), v letih 1998 in 1999, ter nepazljive gradnje novega vodovoda na omenjenem območju v ostalo že zgrajeno vodovodno omrežje bilo vneseno večje število mehanskih del-

cev (peska in kamnov), kar se je odrazilo predvsem pri končnih uporabnikih na območju IOC Trzin in Mlake. Sklepamo, da se v območju Mlak še vedno nahajajo grobi delci, ki se postopoma pomikajo s tokom proti IOC. Območje Mlak leži namreč v rahli depresiji ter je praktično neopremljeno z blatniki, in to zaradi neustreznih projektov in izvedb v času tedanje izgradnje.

Grobi delci kot taki ne vplivajo na samo zdravstveno ustreznost pitne vode, pač pa povzročajo težave na vodovodnih armaturah in seveda slabo voljo pri uporabnikih. Dejstvo je, da vedno pride del mehanskih nečistoč v vodovodni sistem (ta pojav je vseprisoten), zato mora biti vodovodni sistem načrtovan v vzdolžnih padcih ter mora imeti v najnižjih točkah vgrajene t. i. blatnike, kar v sklopu obnov javne infrastrukture tudi izvajamo.

Težave rešujemo z občasnim izpiranjem omrežja, kjer je to seveda možno. Smo pa v lanskem letu na primarnem vodovodu NL DN250 za IOC Trzin vgradili t. i. čistilni kos. Vgradnja čistilnega kosa sicer ne bo povsem odpravila obstoječih mehanskih delcev, ki se nahajajo v vodovodnem omrežju, bo pa preprečila nov morebiten pretok peska ali kamnov in s tem dolgoročno vplivala na izboljšanje kakovosti pitne vode v javnem vodovodnem omrežju. Izvedba vgradnje čistilnega kosa omogoča njegovo čiščenje brez prekinitve dobave pitne vode uporabnikom na območju OIC Trzin.

Klemen Hvasti

Nismo ovce, ki se prostovoljno pustijo striči županu in JKP Prodnik

Strošek odvoza 1 m³ smeti se je od leta 2008 podražil s 3,06 EUR na 81,58 EUR oz. za več kot 26-krat.

Spoštovane Trzinke, cenjeni Trzinci!

Ste že uspeli izračunati višino podražitev komunalnih storitev, ki jo je predlagal trzinski župan in so jo z večino potrdili **Jožica Valenčak, Franci Pavlič, Peter Ložar, Milan Karče, Milica Erčulj, Rok Florjančič, Ivan Novak in Judita Šlibar**? Verjamem, da večina ni imela časa. Omenjeni »člani« občinskega sveta pa bi si jo morali, saj so bili izvoljeni, da v občinskem svetu zastopajo interese vseh občanov.

Morda se sprašujete, zakaj te člane občinskega sveta izpostavljam poimensko. Izpostavljam jih zato, ker imate vsi pravico od omenjenih zahtevati verodostojna pojasnila, zakaj so v vašem imenu podprli tako visoke podražitve, za katere ekonomsko-razumni razlogi ne obstajajo.

Pa pojdimo k izračunom podražitev:

Izračune podražitev vode in kanalščine smo vam že predstavili. Dodati moram samo podatek, ki negira trditve župana, da do sedaj nismo plačevali stroška za vzdrževanje infrastrukture vode in kanalščine. Na naših položnicah iz prve polovice leta 1998 so bile naslednje postavke:

- voda
- občinska RR za vodo
- kanalščina
- občinska RR za kanalščino

V drugi polovici leta 1998 je Prodnik postavko voda in občinska RR za vodo seštel in seštevke prikazal pod postavko Voda. Enako so storili pri kanalščini. Zbrana sredstva v postavkah Občinska

RR za vodo in Občinska RR za kanalščino so bila namenska sredstva za vzdrževanje infrastrukture. Iz prikazanega je razvidno, da so bila ves čas del cene vode in kanalščine. Ali so se namenska sredstva za infrastrukturo porabila za pravi namen, pa vesta samo župan in Prodnik.

Višina podražitve storitev ravnanja s komunalnimi odpadki je postala jasna šele, ko smo prejeli prve položnice za mesec maj. Predstavniki Prodника in župan so nam namreč višino podražitve dobesedno skrivali, saj nam na dveh sejah občinskega sveta niso hoteli odgovoriti na vprašanja, za kakšno dejansko višino podražitev gre.

In kje je razlog za skrivanje? **Razlog je izredno visoka podražitev, katero ni bilo možno utemeljiti na ekonomski osnovi.** Cena odvoza, obdelave in deponiranja 1m³ mešanih smeti se je s **27,87 EUR** podražila na **81,58 EUR**. Se pravi, da je sedaj cena skoraj **3-kratnik cene**, kot smo jo plačevali do sedaj. Pri bioodpadkih je podražitev manjša, s **17,58 EUR** za 1 m³ se je podražila na **24,04 EUR** oziroma »samo« za več kot 36 %.

To so bili podatki za zadnjo podražitev. Iz položnic od leta 2008 do danes pa se vidi, kako so nam storitev ravnanja z odpadki dražili:

- Do 1. 6. 2008 smo za odvoz 1 m³ plačali 3,06 EUR.
- 1. 6. 2008 se je pričelo z ločenim zbiranjem odpadkov. 1 m³ mešanih odpadkov (črni zabojnik) je bil še vedno 3,06 EUR, za 1 m³ bioodpadkov (rjavi zabojnik) pa je bila cena 17,58 EUR.
- 1. 12. 2008 so deponijo na Dobu zaprli in odpadke pričeli voziti v Celje. Cena 1 m³ mešanih odpadkov je takrat zrasla na 27,87 EUR.
- 17. 8. 2009 smo prejeli rumene zabojnike na dom (prej so

bili na ekoloških otokih). Črne zabojnike so začeli odvažati na vsakih 14 dni, obračunane količine na položnicah pa se zaradi tega niso zmanjšale za polovico. Tako se je cena 1 m³ mešanih odpadkov prikrito podražila za 100 %.

- 1. 5. 2013. je cena odvoza 1 m³ mešanih odpadkov 81,58 EUR. To ceno pričnejo zaračunavati na podlagi nezakonitega sklepa*. Če boste na položnici iskali ceno 81,58 EUR, je napisane ne boste našli. To ceno si morate izračunati, saj se po novi metodologiji plačuje odvoz odpadkov po kilogramih in je potrebno upoštevati pretvornike, katere pa je Prodnik razkril šele na računih. Seveda morate znesek pomnožiti z volumnom vašega črnega zabojnika in povprečnim številom odvozov. Sedaj je obračunano število odvozov pravilno (upoštevano, da se prazni črni zabojnik vsakih 14 dni), zato je vidna samo polovica dejanske podražitve. Je pa s tem dokazano, da smo v preteklem obdobju neupravičeno plačevali 2-krat toliko, kot je bilo dejansko opravljeno.

Povzetek: cena odvoza odpadkov se nam je od leta 2008 do danes zvišala s 3,06 EUR za 1 m³ odpadkov na 86,58 EUR za mešana odpadke oziroma 24,04 EUR za 1 m³ bioodpadkov.

Pomembno pri pogledu na vse te podražitve pa je naslednje: JKP Prodnik, ki je v izključni lasti občin (se pravi nas občanov), je bil ustanovljen z namenom, da občanom zagotavlja kvaliteto izvajanje komunalnih storitev. Vsa zadnja leta Prodnik pri izvajanju komunalnih storitev izkazuje dobiček, kar pomeni, da mu po pokritju vseh stroškov ostajajo denarna sredstva. **Zakaj pa so potem sploh bile potrebne tako visoke podražitve? Bodo tudi v Prodniku odkrivali, kdo vse je prirepljen na poslovanje tega podjetja?**

Ali ste vedeli, da v Trzinu obstaja **Svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin**? Člani sveta so **Tomislav KRALJ, Branka ŠEBELA, Andrej ZUPANC, Valerija POZVEK in Olga STOPAR**. Zastavljam jim naslednje javno vprašanje: **S katero problematiko se ukvarja vaš svet? Čigave interese pri svojem delu zagovarjate?**

Enaki vprašanji zastavljam tudi članom **odbora občinskega sveta za komunalno infrastrukturo**, katere člani so podžupan **Milan Karče, Ivan Novak, Milena Kristan, in Branka Šebela**, ter članom **statutarne pravne komisije**, v kateri so **Judita Šlibar, Jožica Valenčak, Milica Erčulj in Peter Ložar**.

Da se imena v raznih odborih ponavljajo in da se sedaj dejansko vidi, zakaj župan onemogoča imenovanje strokovnjakov, ki jih je v odbore občinskega sveta predlagala opozicija, je jasno vsakomur. In da se s tem dela velika škoda vsem nam občanov, je sedaj žal dokazano tudi na primeru določanja cene komunalnih storitev.

Za konec pa samo še to. Vsi, **civilna iniciativa Voda je naša last** in opozicijske liste **Trzin je naš dom, Trzinci in Za zeleni Trzin**, v zvezi s komunalnimi storitvami želimo naslednje: **kvalitetne storitve za korektno ceno**. Nikakor pa ne pristajamo na to, da bi nekemu za storitve plačevali višjo ceno, kot je to upravičeno in potrebno.

*Sklep je nezakonit, ker je bil sprejet v nasprotju z metodologijo o oblikovanju cen storitev, na katero se sklep sklicuje (med drugim manjka soglasje pristojnega ministrstva), in objava sklepa je bila v nasprotju z veljavno zakonodajo, saj bi moral župan zaradi zahteve za razpis referendumu objavo sklepa zadržati.

**Za listo Za zeleni Trzin
Romeo Podlogar**

Vložena pritožba na Vrhovno sodišče RS

Civilna iniciativa Voda je naša last je vložila pritožbo na sklep Upravnega sodišča v zvezi s tožbo zoper Občino Trzin.

Sklep se izpodbija iz naslednjih razlogov:

- zaradi bistvenih kršitev določb postopka v upravnem sporu,
- zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja,
- zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Moramo pa povedati, da je res zelo žalostno, da se mora zaradi neodgovornega opravljanja funkcije člana občinskega sveta 8 občanov za pravico vseh občanov do poštenega plačila opravljenih storitev boriti po pravni poti. In v tem boju nam župan, ki ga plačujemo vsi občani, na naše - občinske stroške, meče polena pod noge in nas poskuša finančno izčrpavati.

Civilna iniciativa Voda je naša last

V okviru Turističnega društva Kanja Trzin vabljeni na

VADBO JOGE in VADBO ORIENTALSKIH PLESOV

VADBA JOGE

Začetek: petek, 4. 10. 2013, ob 18.30

Vadba: vsak petek od 18.30 do 19.30 (od 4. 10. 2013 dalje)

Kje: mala telovadnica OŠ Trzin

Oblečeni smo v udobna oblačila, če nas ne zebe, smo bos, s seboj pa imamo podlogo za vadbo in stekleničko vode.

Prijave na 041 821 401 ali smejca@gmail.com

Vaditeljica: Mojca Tavčar

VADBA ORIENTALSKIH PLESOV

Začetek: torek, 1. 10. 2013, ob 20.30

Vadba: vsak torek od 20.30 do 22.00 (od 1. 10. 2013 dalje)

Kje: mala telovadnica OŠ Trzin

Oblečeni smo v udobna oblačila, lahko tudi krilo, s seboj pa imamo stekleničko vode.

Prijave na 041 821 401 ali smejca@gmail.com

Vaditeljica: Mojca Tavčar

Šola le ni tak bavbav!

Lužice na cestah, čeprav ni več deževalo, so naznanjale, da je suša končana in da se poslavlja tudi poletje. Na številnih mestih ob cestah so izstopali napisi: Spet smo tu! Pazite, otroci na cesti! Šolska pot! Ob križiščih in prehodih čez ceste pa so stali prostovoljci z rumenimi opozorilnimi površniki ali pa policisti, ki so opozarjali, da se bodo vozniki morali navaditi na nove najmlajše udeležence v prometu. Proti osnovni šoli so se zgrinjali učenci. Najprej tisti iz višjih razredov, ki so šole že vajeni in so si imeli tooliko povedati, da bi potrebovali še ene počitnice, če bi hoteli vse naštet. Bodo pa to počeli še med poukom! Smeh in veselo čebljanje je bilo slišati z vseh koncev. Pravzaprav je prvi šolski dan po počitnicah res prazničen! Lepo je spet videti sošolce in poklepetati z njimi, na domače naloge, spraševanja in druge manj prijetne stvari takrat nihče ne misli.

Malo pred deseto uro pa so k trzinskemu hramu učenosti z negotovimi koraki začeli prihajti otroci z zvedavimi očmi, ki so se spraševali, kaj jih tam čaka. Spremljali so jih starši, nekatere tudi stari starši, vsi pa so bili lepo oblečeni in počesani, polni nestrpnega pričakovanja. Večina so je že poznala med seboj, saj so se srečevali v vrtcu, vseeno pa je bilo tudi precej novih obrazov. Eni so bili nasmejani in živahni, drugi bolj obotavljivi in veseli, da so z njimi mamice in očki. V avli šole jih je pozdravila ravnateljica OŠ Trzin Helena Mazi Golob, jim izrekla dobrodošlico, da bi jim odgnala strahove in da bi videli, da je v šoli tudi prijetno in zabavno, pa jim je predstavila kar »najboljšo učiteljico« – klovneso z rdečim noskom. Ta je otrokom hitro začela odkrivati najpomembnejše šolske skrivnosti: vedno je na začetku šolski zvonec, zato so začeli z njim, potem pa so sledile še vse druge resne stvari, ki naredijo male ljudi pametne. Klovnesi so pomagali tudi nekateri starši in kaj hitro so otroci izvedli marsikaj koristnega in zabavnega, na primer kako se žonglira z jabolki ali pa kako se sprehaja po vrvi. Otroci so pozabili, da bi jih moralo biti strah, polne pričakovanj so jih bodoče razredničarke in njihove pomočnice razdelile v dva razreda in jih popeljale proč od staršev, da sami spoznajo, kje in kakšen bo poslej njihov šolski vsakdan. Ampak tudi v razredih ni bilo nič hudega, saj so jim razdelili prigrizek, dobili so rutice in druge zanimive pripomočke, občina pa jim je za prvi dan poklonila tudi slikanice Lipko in Košorok, ki so napovedovale bližnje košarkarsko prvenstvo v Ljubljani. Ampak preden so začeli okušati dobrote, so v obeh razredih spoznali, da je na prvem mestu higiena, in so si vsi po vrsti pred jedjo morali umiti roke. Ker to večinoma že obvladajo, težav niso imeli, hitro so ugotovili, da šolski stoli niso tako trdi, učiteljice pa tudi ne tako stroge. Povedale so jim sicer kar preveč novih stvari, ampak saj jim jih bodo še ponavljale in zagotovo nam bodo na koncu dokazali, da se tudi na najmlajši rod učencev lahko zanesemo.

Da pa bi najpomembnejše stvari le ne ušle, so z njimi ravnateljica in drugi predstavniki šole v šolski avli seznanili tudi starše. Med drugim jim je o varnih poteh in o tem, kako naj otroke pripravljajo za samostojno pot v šolo, spregovoril predstavnik domžalske policijske postaje. Čeprav so zdaj starši, predvsem pa prvošolčki, pred kopico neznank, je vsaj prvi šolski dan nakazal, da vse le ne bo tako hudo. To so ugotovili tudi med prijetnim druženjem ob koncu prvih spoznavnih uric v šoli. Želimo, da bi vseh 45 prvošolčkov upravičilo pričakovanja in da bo še več smeha in zadovoljstva, ko bo šolski zvonec ob začetku naslednjega poletja spet zazvonil in napovedal začetek počitnic.

Miro Štebe

Pogovor z ravnateljico OŠ Trzin

Helena Mazi – Golob: Za las se je izšlo!

Ker mnoge starše zanima delovanje šole v novem šolskem učnem letu 2013/14, smo obiskali ravnateljico Osnovne šole Trzin Heleno Mazi - Golob in ji postavili nekaj vprašanj. Njeni odgovori so bili jasni in konkretni, zato mislimo, da bodo zanimivi za vse naše bralce, še zlasti pa za starše učencev.

Kako ste pričeli novo šolsko leto?

Precej delovno: praktično smo se cele počitnice ukvarjali z nedeletovanjem ogrevalno-hladilnega sistema v novem vrtcu, opremili smo kabinet za tuje jezike, tik pred zdajci smo zamenjali dotrajana okna na severni strani šolske stavbe, pohištvo za novo učilnico 4. a razreda je prispelo prav na prvi šolski dan, da generalnega čiščenja šole in vrtca niti ne omenjam. Za las se je izšlo. Drugače pa menim, da smo novo šolsko leto pričeli mirno, tako učenci kot zaposleni smo se s počitnic vrnilni željni novega znanja in polni delovne vneme.

Koliko novih prvošolčkov je na šoli?

Letos je 45 prvošolčkov. Dva sta tuje narodnosti, kar nam predstavlja poseben izziv. Zaradi tega se bomo vključili v projekt »Izboljšanje usposobljenosti strokovnih delavcev za uspešnejše vključevanje otrok priseljencev v vzgojo in izobraževanje«, ki ga je razpisalo Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport. Tudi eno učenko tuje narodnosti iz 3. razreda bomo vključili v ta projekt.

Kaj pomenijo spremenjena imena za določene predmete in zakaj so sploh spremenjena (športna vzgoja, glasbena vzgoja itd.)?

Športna vzgoja se je preimenovala v šport, glasbena vzgoja v glasbeno umetnost, likovna vzgoja v likovno umetnost, državljanska in domovinska vzgoja in etika pa v domovinsko in državljansko kulturo in etiko. Odkrito priznam, da ne vem, zakaj so se spremenila imena predmetov, saj se, kolikor mi je znano, njihova vsebina ni spremenila. Še zlasti se to preimenovanje zdi nerazumno v tej zaostreni gospodarski situaciji, saj pomeni tiskanje nove pedagoške dokumentacije, kar je po mojem mnenju nepotreben strošek.

Kako je s podaljšanim bivanjem po novem?

Ministrstvo nam je za letošnje šolsko leto odobrilo precej manj ur podaljšanega bivanja kot lansko šolsko leto, število prijaviteljnih učencev pa se ni zmanjšalo, prav tako se ni zmanjšal čas, do katerega bi starši potrebovali varstvo. Da lahko podaljšano bivanje zagotavljamo vsaj do 16.30, smo vanj umestili kolikor je bilo mogoče interesnih dejavnosti, nekaj ur podaljšanega bivanja pa smo v okviru svojega rednega delovnega časa prevzele tudi knjižničarka, šolska svetovalna delavka, pomočnica in jaz.

Kakšni krožki in obšolske dejavnosti pričakujejo učence v tem šolskem letu?

Naša šola že vsa leta s pomočjo ministrstva, občine, DPM in drugih zunanjih ponudnikov ponuja zares pestro paleto krožkov in obšolskih dejavnosti. Ta ponudba letos ni prav nič okrnjena; prepričana sem, da bo vsak učenec lahko našel kaj zase.

Je učiteljski in vzgojiteljski zbor enak ali so kakšne spremembe? So učitelji in vzgojitelji, ki so imeli pogodbe za določen čas, še vedno na šoli? Če ste zaposlili nove kadre – na katerih področjih in zakaj?

Lansko šolsko leto smo zaključili z množico dolgotrajnih bolniških odsotnosti, ki se nadaljujejo tudi v tem šolskem letu. Zaradi tega smo zaposlili tri nove učiteljice: profesorico matematike, profesorico glasbe ter profesorico geografije in zgodovine. Tudi v vrtcu šolsko leto začinjamo z dvema daljšima bolniškima odsotnostima – tako smo lahko podaljšali delovno razmerje dvema kolegicama, ki sta bili zaposleni za določen čas. Tudi sicer so vse delavke, ki so bile zaposlene za določen čas, ostale pri nas.

Ali zaradi krize kaj trpijo normativi in standardi pri šolskem pouku?

Ministrstvo nam je obljubilo, da vlada v normative in standarde za zdaj ne bo posegala, moramo pa do konca leta 2013 izkazati zmanjšanje števila zaposlenih, v primerjavi z letom 2012, za 1 odstotek. To smo sedaj naredili z zmanjšanjem števila ur podaljšanega bivanja (te ure nam je, kot rečeno, oklestilo že ministrstvo samo), ter z ukinitvijo pouka v manjših učnih skupinah v 4., 5. in 6. razredu. Do konca leta 2014 moramo število zaposlenih zmanjšati še za 1 odstotek.

Kako je s šolo v naravi?

Zimska in letna šola v naravi ostajata del obveznega razširjenega programa osnovne šole, za zdaj na tem področju ni sprememb.

Kako je poskrbljeno za socialno ogrožene učence?

Socialno ogroženi učenci imajo s strani države subvencionirano prehrano, pomagamo pa jim tudi v sodelovanju z Rdečim križem, Anino zvezdico, ZPM ter s sredstvi šolskega sklada. Pri nas se sem ter tja oglasi tudi kak posameznik ali društvo, ki želi pomagati konkretno določeni družini. Vem, da je težko, a pomembno je, da nas starši obvestijo, če se znajdejo v stiski, saj le tako lahko skupaj poiščemo rešitve. Poudariti želim, da informacije o stiski družin skrbno varujemo.

Šolski sklad – kako se nabira denar in za kaj se porabi in če se kaj denarja v skladu prihrani tudi za zelo nujne zadeve – seveda glede učencev?

Šolski sklad se financira s prispevki staršev, občine ter iz donacij posameznikov in podjetij. V sklad pa se stekajo tudi sredstva, ki jih zberemo z zbiralnimi akcijami papirja ter z zbiranjem odsluženih tonerjev in kartuš. Precejšnja finančna injekcija šolskemu skladu pa je tudi tradicionalna dobrodelna prireditev, ki jo organiziramo vsako leto spomladi. Sredstva šolskega sklada se porabijo za sofinanciranje taborov v okviru nadstandardnega programa šole in za nakup nadstandardne opreme. Upravni odbor šolskega sklada skrbno bdi nad porabo sredstev, tako da je v skladu vedno dovolj denarja za morebitne nujne primere.

Ali šola kaj občuti, da je občina morala sama kriti stroške gradnje vrtca, ker ministrstvo zaradi varčevanja ni pokrilo svojih pogodbenih obveznosti?

Ne, za to smo izvedeli iz medijev. Šola tega zaenkrat ne občuti, upam, da tudi ne bo.

Če bo manj denarja s strani občine, kako boste to nadoknadili in obdržali kakovost, ki jo dosegate zdaj?

Seveda se bomo še naprej trudili po svojih najboljših močeh, da kakovost vzgoje in izobraževanje ne bo okrnjena. Če bo Občina prisiljena krčiti sredstva za vzgojo in izobraževanje, je pošteno, da se tudi staršem jasno pove, katere dejavnosti bomo morali ukiniti, vendar mislim, da jih za zdaj še ne bo treba. Za manj denarja je običajno tudi manj muzike, vendar pa trzinska Občina in njeno vodstvo vedno poskrbi, da šolska dejavnost ni prikrajšana.

Po pogovoru z ravnateljico »naše« šole lahko zatrdimo, da bo OŠ Trzin tudi v tem šolskem letu ostala zelo kakovosten hram znanja in učenosti za naše učence. Pa ne samo to! Šola očitno še naprej ostaja tudi šola, ki zna prisluhniti vsakemu posameznemu učencu in mu pomagati po najboljših močeh. Na šoli delujejo učitelji in profesorji, ki so strokovno dobro podkovani in si prizadevajo, da delajo za dobrobit svojih učencev. Mislimo, da je tako prav,

prav pa je tudi, da občina Trzin pomaga šoli in jo podpira v njeni dejavnosti na vse možne načine.

Spraševal:
Zmago Knuplež - ZMAK

Dr. Bogdan Dolenc - šestdesetletnik

Veliko je, če se komu lahko zahvališ!

Dr. Bogdan Dolenc

Avgusta, točneje na 25. dan velikega srpana, je praznoval visoki jubilej dr. Bogdan Dolenc, ki je v župniji Trzin duhovni pomočnik. Dan poprej, to je 24. avgusta, je pripravil praznovanje za vse sosede v trzinskem kotu. Sosedje so mu postavili visok mlaj z napisom 60 let in mu podarili diplomu »DOBER SOSED«, kar vsekakor je. Bilo je veselo, in ob polnoči so mu vsi v en glas voščili in želeli zdravja in dolgega življenja in mu zapeli pesem Sosed, dober dan. Župnija pa mu je pripravila praznovanje v nedeljo, 1. septembra. Franc Florjančič – Smukov Franc, priznani rejec konj, je okrasil svojo kočijo in vanjo vpregel dva najlepša konja ter s kočijo, s katero je pripeljal tudi župnika Boštjana Gučka, prišel po slavljence in ga odpeljal v trzinsko cerkev, kjer so mu zapeli lepo pesem Slovenec sem. Praznovanje je bilo veselo in župnik gospod Boštjan Guček je z lepimi besedami opisal dr. Bogdana Dolenca kot dobrega človeka in odličnega duhovnika, kar dobro vedo tudi župljani Trzina.

Kdo je doktor Bogdan Dolenc?

Rodil se je leta 1953 na Četeni Ravni pri Javorju nad Škofjo Loko pod prekrasno planino Blegoš v družini s šestimi otroki. Oče, krojaški mojster, in mama gospodinja sta želela svojim otrokom

Vožnja s kočijo

nuditi čim boljše izobrazbo, in tako je bil najboljše izobrazbe deležen tudi mali Bogdan, ki je bil živ in zvedav otrok. Osnovno šolo je obiskoval v Javorjah in na Poljanah. Maturiral je na Poljanski gimnaziji v Ljubljani. Na ljubljanski Teološki fakulteti je študiral teologijo in leta 1979 diplomiral, že leta 1981 pa je opravil tudi magisterij. Na Papeški univerzi je študiral dogmatiko in do leta 1985 že doktoriral iz teologije. Kot kaplan je deloval v Grosupljem in na Kapitlju v Novem mestu. Sedaj je docent za osnovno in ekumensko teologijo na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je bil od leta 2000 do 2002 prodekan za študijske zadeve in od 2003 do 2009 predstojnik katedre za Osnovno bogoslovje in dialog. Zdaj je že trinajst let v Trzinu in deluje med drugim kot duhovni pomočnik v župniji. V tem času, od leta 2003 do leta 2009, je imel na TV Slovenija prispevke v oddaji »OZARE«. Je poliglot, saj govori kar nekaj svetovnih jezikov, prevedel je več daljših besedil cerkvenih dokumentov, predaval v Gradcu in Regensburgu in je zelo dejaven na področju ekumenske teologije.

V prvi vrsti pa je doktor, znanstvenik in poliglot zelo dober človek in kot takega smo ga z veseljem sprejeli sosede in župljani v Trzinu; upamo, da bo med nami še dolgo in nam še kdaj zaupal lepe misli in besede, kot so na primer naslednje:

»Lepo je biti duhovnik, če vidiš, da širiš nekaj lepega, saj tudi Jezus pravi, daj tistim, ki ne morejo vrniti, in ne pričakuj vračila, saj ti bo v srcu lepo. Lepo je videti ljudi, ki delajo v dobro drugih in ne zahtevajo plačila v tej potrošniški družbi.«

Ob svojem praznovanju pa je med drugim dejal:

»Življenjski jubilej naj bo praznik in zahvala za vse. Hvaležnost je najboljša stvar v življenju in veliko je vredno, če imaš komu reči HVALA!«

Ja, med seboj imamo dobre ljudi, ki jih ne poznamo dovolj dobro in zato je prav, da jih spoznamo in jim ob jubilejih čestitamo. S takimi ljudmi, kot je doktor Bogdan Dolenc, je lepo sodelovati, lepo živeti kot sosed in sokrajan, lepo se je z njim srečati in pogovarjati.

VSE NAJBOLJŠE, DOKTOR BOGDAN DOLENC!

**Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK**

12. romanje na Moličko planino

Molička planina, 1780 m

Zadnje sredo v avgustu so se trzinski in mengeški farani tudi letos odpravili na romanje h kapelici sv. bratov Cirila in Metoda na Molički planini nad Logarsko dolino. Glavni pobudnik romanja je bil pred desetletjem pokojni trzinski župnik Pavle Krt (1942 - 2009). Bil je velik ljubitelj gorskega sveta, posebno bližnjih Kamniških planin. Na prvo romanje je farane povabil septembra leta 2002. Od takrat je romanje vsako leto, letošnje je bilo dvanajsto po vrsti. Zaradi izredno slabe vremenske napovedi je bila letos udeležba nekoliko manjša. Vreme je na srečo zdržalo. Sicer se je pa zadnjih romanj udeležilo od 50 do 60 planinskih prijateljev. Bogoslužje na Molički planini sta letos opravila trzinski in mengeški župnik Boštjan Guček in Janez Avsenik. Maša je bila darovana za Pavleta Krta in umrle planinske prijatelje. Spominjali so se tudi avgusta umrlega Jožeta Tomšiča, prvega trzinskega župnika.

S. M.

Mojca Tavčar: Po duši sem plesalka

Za veliko prebivalcev Trzin ni več le spalno naselje, kamor se vračajo le k počitku. Res, da je še kar precej takih, je pa vse več tudi tistih, ki naš kraj čutijo kot svoj dom, ki mu pripadajo. V Trzinu imamo zelo bogat izbor društev in najrazličnejših interesnih dejavnosti, v katerih lahko tako rekoč vsak najde kaj po svojem okusu. Vseeno pa je treba za nekatere dejavnosti, ki jih v Trzinu še nimamo, v sosednje kraje. Ena takih dejavnosti je bil do nedavnega tudi organiziran trening joge, vendar temu ni več tako, saj tisti, ki bi se radi spoznali s to vzhodnjaško vadbo, to lahko zdaj počnejo pod vodstvom Mojce Tavčar, ki ponuja tudi vadbo orientalskih plesov in biodanza. Prav to je bil dober razlog za pogovor s simpatično vaditeljico plesov.

»Stari« Trzinci te poznamo kot Jerajevo Mojco, saj tvoj rod izhaja iz znane Jerajeve domačije, ki stoji nasproti gasilskega doma, drugi te verjetno bolj poznajo kot eno od svetovalk na trzinski Občini. Ali lahko kaj poveš o sebi, kaj si po poklicu, kakšna je tvoja zaposlitev in kaj zdaj počneš?

Po izobrazbi sem sociologinja, po duši pa plesalka. Tako sem tudi študij klinične psihologije na Filozofski fakulteti posvetila plesu kot terapevtskemu sredstvu. Očaralo me je telo kot izrazno sredstvo; vedno bolj me navdušuje delo z 'orodjem', ki nam je vsak dan dostopno, ki ga vsak dan občutimo, to je naše telo.

Nase si opozorila tudi s treningi joge in vajami za sproščanje. Lahko kaj poveš o svojih konjičkih in s čim se ukvarjaš v prostem času?

Moj vsakdanjik je zapolnjen z mnogimi aktivnostmi, tako prostega časa skoraj ne poznam. Moje dneve poleg službe zapolnjujejo joga, orientalski plesi, salsa in biodanza. Nadvse rada se sprostim s sprehodom v naravo, rolanjem in zabavnimi večeri s prepleševanjem ob ritmičnih salsah. Ob vseh zaposlitvah sicer nekoliko trpi moj študij, vendar v prihajajočem letu tudi to pride na vrsto.

Za jogo sem pred časom slišal kratko opredelitev, da je to sistem telesnih vaj za razgibavanje mišic in sklepov, ki to razgibavanje podkrepi še z dihalnimi vajami in meditacijo. Zdi se mi, da to sicer na nek način res opiše jogo, vendar menim, da je joga še precej več. Kako bi jo ti opredelila in kaj ti pomeni?

Jogo se lahko opredeli kot sistem telesnih vaj, lahko pa postane način življenja, razmišljanja. Meni osebno bolj kot filozofsko in eksistencialistično opredeljevanje pomeni sprostitve mišičnih in duševnih napetosti in predvsem povezavo s samo seboj, s svojim

telesom. Zagotovo pa v določeni meri vpliva tudi na način razmišljanja, vedenja in vedenja ter ravnanja s sabo, svojim telesom in drugimi ljudmi, lahko se spremeni tudi odnos do narave. Predstavlja mi predvsem način vzpostavitve in ohranitve povezave s svojim telesom, saj mi omogoča, da se vedno bolj spoznavam, s tem pa se dogajajo spremembe tudi na drugih področjih življenja. V prvi vrsti spoznavam, kaj zmore moje telo, kje so moje meje in kako se spreminjajo skozi čas, kako gibčnost telesa odraža moje duševno stanje in obratno, kako se stanje telesa odraža v mojem razpoloženju. Pri novodobnih vadbah je mnogokrat izpostavljeno predvsem delo na mišicah, medtem ko resnično zdravje in raven življenjske energije odseva stanje naših notranjih organov, zato je skrb zanje še kako pomembna. Za njihovo dobro stanje lahko skrbimo s superživili in sistemom taoističnih vaj. V notranjih organih je tudi sedež naših čustev in v okviru takšnega razmišljanja z našimi čustvi vplivamo na notranje organe in posledično na zdravje, po drugi strani pa tudi z delom na notranjih organih lahko vplivamo na naša čustva, torej na naše rapoloženje in duševno stanje. Joga mi tako predstavlja košček v mozaiku dela na sebi.

Kako dolgo se že ukvarjaš z njo in kako si si zamislila vaje, na katere vabiš soobčane?

Z jogo in sistemom taoističnih vaj se ukvarjam že leta, vaje pa bodo prilagojene tako, da bodo primerne za popolne začetnike in za tiste bolj izkušene, ki so se z jogo že srečevali. Vedno lahko odkrivamo nove vidike ene in iste vaje, se opazujemo, kako smo se spremenili od zadnje vadbe, od vadbe pred pol leta, česa nismo zmogli, sedaj pa se nam zdi, da to delamo že celo življenje, pa tudi kaj smo morda lahko zmogli pred tednom dni, danes pa se počutimo zakrčene in nam telo ne dopušča fleksibilnosti, kot si jo želimo. Vadbo sem zasnovala z namenom izboljšanja telesne drža, povečanja gibčnosti telesa, sprostitve, okrepitev posameznih mišičnih skupin, spoznavanja aspektov, pomembnih za zdravje, spoznavali pa bomo tudi različne vaje, ki jih na običajnih vadbah joge ne boste zasledili in so presenečenje.

Ob jogi gojiš tudi orientalske plesse. Lahko kaj poveš o tem?

Z orientalskimi plesi se je praktično začela moja pot plesalke, ki ji delo s telesom predstavlja način osebne rasti. Plešem že več kot desetletje, čeprav rada rečem, da plešem že celo življenje. Z orientalskimi plesi sem spoznala, kaj zmore moje telo, in vadba me je napeljala na razmišljanje, da s plesom in telesno vadbo lahko naredimo na sebi več kot samo to, da krepimo mišice ali plešemo naprej predvidene koreografije.

Učila sem se tako klasičnih orientalskih plesov kot folklornih plesov od Egipta pa vse do Indije, spogledovala sem se celo z indijskim klasičnim plesom Bharat Natyam in ga nekaj let tudi trenirala. Nato me je pot zanesla v vizijo, da ples predstavlja način spoznavanja in občutenja telesa. Pravzaprav vsakega delčka našega telesa. Spoznamo se namreč z gibi, ki jih nismo delali še nikoli v življenju, spoznamo mišice, za katere sploh nismo vedeli, da jih imamo. Zavemo se svoje senzualnosti, ženskosti, gracioznosti, in vse to lahko začnemo izžarevati.

Vabiš tudi k vadbi orientalskih plesov? Kako bo vadba potekala in kaj ti plesi prinašajo tistim, ki se jim posvetijo?

Na vadbi se bomo najprej razgibale, kar nam bo omogočilo, da bomo lažje in hitreje vstopile v svet raznolikosti senzualnih gibov, ki jih ponujajo orientalski plesi. Orientalski plesi - namesto trebušni - pa imenujem svojo vadbo zato, ker dejansko ne gre samo za gibanje trebuha, pač pa se izvajajo gibi vseh delov telesa, poleg klasičnega orientalskega plesa so vključeni tudi elementi mnogih folklor (npr. specifični gibi bokov, rok, dlani, glave). S tem se zavemo prav vsakega dela našega telesa, tudi prstov na roki, katerih gibanje z redno vadbo dobi tisto mehko, ki jo imenujemo gracioznost. Ob glasbi se bomo učile posameznih gibov, nato pa bomo tudi zaplesale. Ker moje delo sloni na občutenju telesa in izražanju, dela na koreografijah nisem predvidela, razen če bo to želja udeleženk.

Podobno kot z jogo se tudi z orientalskimi plesi izboljša telesna drža, saj pri poučevanju poudarjam pravilno izvajanje gibov in pravilno držo telesa. Zavemo se mišic, ki jih do sedaj nismo poznale, spoznamo svoje telo, kaj v resnici zmore, občutimo vsak del telesa, s tem se poveča občutenje naše ženskosti in senzualnosti, kar se lahko izrazi tudi v izboljšani samopodobi in višjem samospoštovanju. Vse to lahko pozitivno vpliva tudi na medosebne odnose, v katere vstopamo, seveda pa tudi na naš partnerski odnos.

Ponujaš pa tudi vadbo biodanze. To je sorazmerno še malo poznana plesna vadba. Lahko kaj poveš o tem?

Res je, biodanza je v slovenskem prostoru še razmeroma malo poznana vadba. Vendar pa trenutno zaključuje izobraževanje za vaditelje biodanze prva generacija bodočih vaditeljev v Sloveniji, in tako imamo možnost razširiti lepoto te vadbe po vsej Sloveniji. Sama sem se odločila, da jo ponudim v svojem domačem kraju.

Biodanza v dobesednem prevodu pomeni 'ples življenja' in je sistem človekove integracije, ki z glasbo, gibanjem in neverbalno komunikacijo deluje na več ravneh človeka in nam omogoči, da ponovno uskladimo naše delovanje z našimi občutki. Z biodanzo lahko prepoznavamo in razvijamo naše potenciale, kar pomeni, da nam pomaga pri razvoju na vseh področjih življenja, nam vzbudi navdušenje nad življenjem, v nas prebudi hrepenenja in želje ter nas opogumi, da jih tudi uresničimo. Z vadbo biodanze se lažje ponovno povežemo s seboj, z drugimi in končno tudi z naravo. Naučimo se ponovno prepoznavati svoje občutke in delovati v skladu z njimi, kar nam omogoči, da se lahko pristno izražamo in sproščeno vstopamo v medosebne odnose. Glede na vse to bom z veseljem in navdušenjem predstavila Trzincem, kako lahko na zabaven, sproščujoč in navdihujoč način delamo na sebi - ne z glavo in razumom, ampak s telesom. Odklopili bomo glavo in se priklopili na glasbo!

Vsekakor bo vadba, ki jo ponuja Mojca, za marsikoga, še zlasti pa za ženske, dobrodošla možnost za koristno in prijetno izrabo prostega časa.

Miro Štebe

BIODANZA®

V okviru Turističnega društva Kanja Trzin vabljeni na
uvodno predstavitev in vadbo BIODANZE®

Uvodna predstavitev: 26. september 2013 od 19.00 do 20.30
Vadba: vsak četrtek od 19.00 do 20.30 od 3. oktobra 2013 dalje
Kje: IOC Trzin, Motnica 11

Biodanza®, ki v dobesednem prevodu pomeni 'ples življenja', nas z glasbo, gibanjem in neverbalno komunikacijo popelje nazaj k sebi in svojim občutkom ter nas zvabi v naše telo, pristno izražanje in sproščeno komunikacijo.

Je preprost način dela na sebi, kjer bomo odklopili glavo in se priklopili na glasbo.

Plesnega predznanja na vadbo ni potrebno prinašati, prinesimo le željo po gibanju ob glasbi in odkrivanju novih odtentov življenja!

Lahko pridemo sami ali s partnerjem, kot nam veli srce.

Oblečeni smo v udobna oblačila, če nas ne zebe, smo bos, s seboj pa imamo stekleničko vode.

Prijave na **041 821 401** ali **smejca@gmail.com**

Z nasmehom v srcu vabim, da se snidemo :)

Skupino bo vodila Mojca Tavčar, pod mentorstvom Nataše Kern, vaditeljice biodanze z mednarodno licenco in vodjo šole biodanze v Ljubljani.

Vlado Poredoš, vodja skupine Orlek: Zasavju smo dali identiteto, to je najbolj važno

V okviru letošnjega festivala Trzinska pomlad so nas že tretjič obiskali etno-rock-folk-punk bend Orlek. Po koncertu sem imela priložnost ukrasti nekaj minut vodji skupine, Vladu Poredošu, ki s svojo iskrenostjo, smehom in preprostostjo drži pokonci bend že dobrih 20 let. Sedla sva kar v tesno kulisarnico kulturnega doma in kratek intervju, ki sem ga nameravala opraviti, se je s takim sogovornikom, kot je Vlado, zlahka sprevrgel v pravo diskusijo.

Vlado, če se spomniš vaših začetkov – kako je bilo takrat?

Takrat je bila še Jugoslavija (smeh) ... Bend ima neko čudno srečo, da je bila vedno, ko smo začeli nekaj delati, kriza, tako da ni bilo nikoli denarja. Potem ko smo se povzpeli, začeli smo 1989 - 1990, je Jugoslavija razpadla. Že je kazalo, da bomo uspeli, pa ni bilo nobenega denarja. Potem smo postali kanček bolj uspešni, pa se je Slovenija osamosvojila, in spet ni bilo nobenega denarja. Ko smo le malo prišli do denarja, so še bolj služili drugi. Zdaj pa je spet kriza. Sicer smo malo izplavali, pa je spet isto ... No, tudi dobra volja nas drži pokonci. V začetku sem imel rad glasbo. Oženil sem se v družino, v kateri je pol članov v bendu. V skupini je bil še ženin stric - trobentač, ki je žal umrl, bil pa je v Trzinu, ko smo tu prvič igrali. V bendu sta sedaj dva njegova sinova oz. bratranca moje žene. V Zagorju je taka tradicija, da vsi hodijo v glasbeno šolo. Sam imam tri sinove, vsi so končali nižjo glasbeno šolo, in je to samo po sebi umevno, da glasba ostane v družini. To je dobra tradicija.

Omenil si, da vedno pridete na površje, ko je kriza. Mogoče to kaj povezuješ s socialno-družbeno problematiko, ki jo imate v svojih pesmih? Mogoče se ljudje bolj identificirajo s tem v času krize?

Saj, to je to. Pišem čisto običajne stvari, ki tudi mene tarejo. Tudi jaz dobivam domov položnice kot vsi ostali in če se jih drugače ne morem lotiti, se jih pa na ta način.

Vidim pa, da imate zelo mlado pihalno sekcijo benda? Kako funkcionirate vi, ki ste dlje na sceni, z mladimi?

Mi smo lep primer medgeneracijskega sodelovanja. Nekaj nas je med starejšimi v bendu, jaz se štejem med starejše, čeprav se prej nisem, ker je bil stric starejši od mene (smeh). Prejšnji saksofonist je bil tudi mojih let, pa je po 16 letih nehal igrati pri nas. Vsi imamo večletni staž. Sodelovanje z mladino pa je zelo v redu, ker najdemo skupni jezik, imamo skupne točke, konec koncev je tudi tako, da se ob njih tudi jaz počutim mlajši. Mladi se aktivno vključujejo v nastajanje nove glasbe, imajo ideje glede novih aranžmajev ipd. Jaz nisem človek, ki bi hotel uveljavljati le svoje, daleč od

tega - in zato ideje predebatiramo in preizkusimo na vajah, kako funkcionirajo. Tudi sami povejo mnenje, če nekaj ni v redu.

Morda mlajši vnašajo neko moderno svežino bendu?

Delamo na bazi slovenskega ljudskega melosa z modernejšim pristopom. Na ta melos dodajamo sodobne ritme. Malo rocka, malo funka, jazza, vsakega malo, da ni dolgočasno. V Sloveniji opažam dobre bende, ampak se vedno ponavljajo eni in isti ritmi, melodije.

Kot bi tisočkrat slišal en komad z različnimi besedili?

Ja, tako. Precej monotono je. Pri Orlekih tega ni, ker vnesemo v glasbo toliko različnih ritmov. Z nami ni dolgčas.

Ali se čuti razlika od plošče do plošče ali od komada do komada na isti plošči?

Vse je dokaj tematsko. Recimo knapovska trilogija, trije albumi so bili knapovski. Potem smo to zaključili. Nato smo imeli tri tetovirane, torej album, ki je bil posvečen enemu samemu dogodku, o referendumu o TEŠ3, ki je edino v Zasavju uspel, drugje so ga vsi negirali. Ni bila to jeza, čeprav vemo, da onesnažuje, ampak način, kako so se nad Zasavje spravili politiki; to nas je zelo vznemirilo in naredili smo zelo jezen in tematski album. In tukaj je bilo TET-oviran-i, ovirani. Igra besed. Zdaj imamo borbe z Lafarge cementom. Smo zelo ekološki osveščeni in z ekokrogom zelo tesno sodelujemo.

Se vam vaša vpetost v dogajanje zdi kot pihanje v veter ali se vam zdi, da učinkuje?

Mislím, da je učinkovalo, ker je sledila prepoved. Takrat smo aktivno sodelovali, saj je prišlo 3000 Zasavcev pred vlado, igrali smo in se zelo angažirali.

Zanimivo. Poznamo veliko podjetij, ki se predstavljajo za družbeno angažirana, pa je to le krinka. Vi pa ste bend, ki se družbeno angažira, in to se mi zdi v slovenskem prostoru posebnost. Tudi živite po tem načelu?

Živimo, seveda, ker smo določene zadeve izkusili na lastni koži. Kurjenje je Janez še kako čutil; zbolel je in umrl za rakom na pljučih, pa nikoli ni kadil. Borba je in bo, dokler jih ne bomo napodili.

S kapitalom je težko biti bitko.

Res je. Tudi vem, da so jih v pravadah zastopali najboljši odvetnike za te zadeve. Zavest pa je v Zasavju že tako visoko zrasla, da težko, da ne bo kaj iz tega.

Se vam zdi, da ljudje še vedno gledajo na Zasavje kot na področje „bogu za hrbtom“?

Ja. Ampak moram povedati, da je Zasavje rdeči revir, kjer uporniški duh nikoli ni zamrl. Tu je doma pravi proletariat. Ko mu je zadosti, mu je res zadosti, in ko počti, takrat po navadi vemo iz zgodovine, da se je v Trbovljah vedno kaj revolucionarnega dogajalo. Prva stavka v novi Jugoslaviji je bila tudi v Zagorju, ne samo pred 2. svetovno vojno, in ni hudič, da tudi sedaj ne bo!

Če se vrneva h glasbi. Skupaj ste že 23 let, za vami je veliko albumov ... Tak staž je za slovenske skupine redke. Koliko pa se je zamenjalo članov benda? Kakšna je magična formula, da ste kljub zamenjavam še vedno bend Orlek?

Z nikomer, ki so z nami igrali – to je za ostalo Slovenijo nepredstavljivo – se nismo skregali, še vedno smo z vsemi odlični prijatelji. Celotno smo naredili, da smo sodelovali v Mladinskem centru Celje še z dvema skupinama in smo povabili vse naše člane, tako da smo se komaj vsi stlačili na oder – in čisto vsi smo igrali. Z vsemi imamo še stike. Zamenjalo se je gotovo 15, 16 ljudi.

Se pravi, da njihovega odhoda niste razumeli kot problematične situacije?

Ne, niti eden ni odšel sprt. Vsi, ki so prenehali igrati, so tako ravnali zaradi življenjskih situacij in dogodkov.

Izdali ste tudi knjigo, ki ste jo v znak naklonjenosti trzinski publiki podarili županu Trzina. Kaj po vaše bralca v tej knjigi najbolj pritegne?

Tako je, knjiga je izšla ob 20. obletnici, v letu 2009, ko smo imeli tudi velik koncert v Gallusovi dvorani s pihalnim orkestrom, godalnim orkestrom, pevskim zborom ... na finalu nas je bilo na odru preko 100. Mi smo naredili vse aranžmaje za pihalce, za godalce

... ogromno dela je bilo, ampak se je splačalo. Imeli smo polno dvorano, na koncu smo doživeli stoječe ovacije, kar mi je dobesedno izdalo solze v oči. Tega nisem pričakoval. Zasavju smo dali neko identiteto, to je najbolj važno. Knjigo pa je napisal naš prijatelj Zdenko, ki je sicer urednik kulturne redakcije pri časopisu Delo. On je šel tudi velikokrat z nami na turneje, z nami je bil na Kitajskem, na južnoameriški turneji (Brazilija, Argentina, Urugvaj), šel je tudi na Poljsko ... V glavnem, spremljal nas je, ker smo ga povabili, zato da bi občutil utrip, kako bend funkcionira. To si je tudi on želel, ker ima redkokdo to priložnost, da lahko gre.

Je videl bend za kulisami ...

Seveda. Potem je napisal tako knjigo, da jo bereš od začetka do konca brez predaha. Napisana je šaljivo, s prilogami. Vsebuje ogromno materiala. V 7 ali 8 jezikih je napisana kratka biografija benda, da knjigo lahko tudi komu podariš. Malokateri bend v Sloveniji ima to, in sicer iz preprostega razloga: ne vodijo arhiva. Jaz pa z vsakega nastopa, kamorkoli gremo, prinesem, če se le da, kakšen promocijski material, da ne bi pozabili nastopov in vsega, kar sodi zraven. No, in mi imamo v arhivu material od prvega nastopa, še celo videoposnetek prvega koncerta imamo. Mogoče je to moja poklicna deformacija, ker sem po poklicu zgodovinar, in vse arhiviram (smeh). In tako bi vas prosil za zloženko festivala, da se bom spomnil, kako smo se tu vedno dobro imeli.

Tako je Vlado zaključil pogovor, in prav gotovo je res, da je koncert v Trzinu več kot uspel. Res pa je tudi, da je v intervjuju poleg zapisanih besed povedal še marsikaj, tudi šalo, in se mi tako prikupil, kot se zna prikupiti vsakič in povsod, kamor zaide s svojim bendom Orlek.

Brigita Ložar

Sezona kulture 2013/2014

Počitnice in dopusti so se končali. Poletje je minilo, kot bi trenil, in že se je začela nova kulturna sezona. Po odlično odigrani predstavi Otroka muh na regijskem tekmovanju Festival gorenjskih komedijantov, ki je potekal junija na Dobu pri Domžalah, smo kudovci odšli na zaslužni oddih. Seveda pa se tudi v poletnih mesecih nismo mogli upreti skupnemu druženju. Imeli smo gledališki vikend na Kolpi in čistilne akcije domačega kulturnega doma. Za zagon kulturne sezone smo se že posvetili novim tekstom in sezono začeli s prvo gostujočo predstavo Bang, bang, mrtev si gledališke skupine »Drzne in lepi« iz KD Stična. Dragi občani, pripravite se na zelo pestro kulturno sezono v Trzinu.

Novosti in KUD-u Franca Kotarja Trzin

Mini dramska šola

Je nova in malo drugačna aktivnost za vse najmlajše nadobudne igralce od sedmega do enajstega leta starosti. Mini dramsko šolo (MDŠ) bosta vodili usposobljeni mentorici Saša Hudnik in pomočnica mentorice Mateja Perne Lisjak, sicer učiteljica razrednega pouka. Šola bo potekala enkrat tedensko ob torkih v Kulturnem domu skozi celo šolsko leto (izjemoma v času počitnic) po eno uro s pričetkom ob 17.30 uri in bo ustvarila do tri produkcije. Cena MDŠ bo 15,00 EUR/mesec in brezplačna za družine s tremi ali več otroki in družine, ki tega prispevka ne zmorejo kriti. Predstavitve MDŠ bo v četrtek, 26. 9. 2013 ob 17.30 uri v KUD-u Franca Kotarja Trzin. Vabljeni otroci in starši. Prijavite se lahko na predstavitvi, z vpisnim obrazcem ali preko maila info@kud-trzin.si. Vpisi bodo do vključno 8. 10. 2013, ko se šola prične.

Gledališki abonma

Se z letošnjo sezono ponovno vrača! Abonma bo vključeval sedem predstav, ki bodo vsako prvo soboto v mesecu v dvorani KUD-a Franca Kotarja Trzin. Cena bo 45,00 EUR, 20 % ceneje, kot je vsaka predstava posebej. Vpis abonmajev bo od 1.10. do vključno 9. 11. 2013 preko maila info@kud-trzin.si ali pred prvo predstavo.

Abonma za potopisna predavanja

Še ena letošnja novost za strastne avanturiste in pustolovce, ki jo KUD pripravlja v sodelovanju s Popotniškim društvom Shappa. Abonma prav tako vključuje sedem predstav oziroma potopisnih predavanj, ki bodo kot do sedaj vsak zadnji torek v mesecu. Cena bo 12,00 EUR, 20 % ceneje, kot je vsako predavanje posebej. V primeru nakupa gledališkega abonmaja pa boste za potopisnega

odšteli le 6,00 EUR! Naj vam prišepnemo, da bodo predstavljene resnično zanimive države, v goste pa pride nekaj znanih imen, med njimi tudi Arne Hodalič. Termini vpisov bodo od 23. 9. do 22.10. 2013 preko maila info@kud-trzin.si ali pred prvo predstavo.

Hiperprodukcija

V letošnji sezoni člani Kuda načrtujemo pripravo kar treh novih predstav, ki bodo ugodile vsem okusom, a zaenkrat naj ostanejo še skrivnost. Predstavo Otroka muh iz pretekle sezone bodo igrali

še naprej in imeli ponovitve na domačem in tujih odrih. Odigrali jo bodo tudi na XXI-tih Novačanovih gledaliških srečanjih 2013, kamor jo je uvrstil selektor, gledališki kritik Slavko Pezdir. Prav tako bodo ponovitve muzikala Družčina, ki si ga boste zamudniki lahko ogledali že 5. oktobra na domačem odru v KUD-u Franca Kotarja Trzin. Cena karte bo 10,00 EUR. Za vse predstave so možne rezervacije na www.kud-trzin.si, kjer lahko, poleg facebook strani, spremljate tudi sprotni program.

Ana Pirc

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	VSTOP	KJE?
od 23. 9. 2013 do vključno 21. 10. 2013	Začetek vpisa gledaliških abonmajev	abonma	45,00 EUR gledališki (G) 51,00 EUR kombiniran s potopisnim (G + P)	spletna stran e-mail: info@kud-trzin.si
od 23. 9. 2013 do vključno 21.10.2013	Začetek vpisa potopisnih abonmajev	abonma	12,00 EUR (P) 6,00 EUR za gledališke abonente (G + P)	spletna stran e-mail: info@kud-trzin.si
torek, 24. 9. 2013 ob 20.00	Ultramaratonec Samo Košnik: Po puščavah in goščavah južnega Malija	potopisno predavanje	2,00 EUR	Kulturni dom Trzin
Četrtek, 26. 9. 2013 ob 17.30	Mini dramska šola	predstavitvev	Vpis šolarjev do 08. 10. 2013!	Kulturni dom Trzin
Sobota, 5. 10. 2013 ob 20.00	KD Rudija Jeretiča Ribno: KRČMARICA	komedija	8,00 EUR	Kulturni dom Trzin
Torek, 8. 10. 2013 ob 17.30	Mini dramska šola (za otroke od 7-11 let)	tečaj za otroke	15,00 EUR / mesec	Kulturni dom Trzin
Nedelja, 13. 10. 2013 ob 20.00	KUD Franca Kotarja Trzin: OTROKA MUH	drama	10,00 EUR	Dom kulture Kamnik
Torek, 15. 10. 2013 ob 17.30	Mini dramska šola (za otroke od 7-11 let)	tečaj za otroke	15,00 EUR / mesec	Kulturni dom Trzin
Torek, 22. 10. 2013 ob 17.30	Mini dramska šola (za otroke od 7-11 let)	tečaj za otroke	15,00 EUR / mesec	Kulturni dom Trzin
Petek, 25. 10. 2013 ob 19.30	KUD Franca Kotarja Trzin: OTROKA MUH	drama	Vstop prost!	Tekmovalni festival XXI. Novačanovi gledališki dnevi, KUD Zarja Trnovlje, Celje

Rezervacija vstopnic za prireditve je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali preko elektronske pošte: rezervacije@kud-trzin.si.

BL

Tudi v Trzinu ga rado (-i) pihne (-mo)

Žal si letošnjega poletja nekateri prebivalci Trzina ne bodo zapomnili le po izjemni vročini, ki se je približala 40 stopinjam Celzija – temveč tudi po sunkovitem vetru, ki je – v najmanj dveh primerih – poškodoval tudi nekaj trzinskih ostrešij. Najbolj občutljiva za to so seveda pločevinasta ostrešja, ki jih ni tako malo, saj so praviloma cenejša kot druga. Trzin leži na prehodu iz obsežnejšega ravninskega v hriboviti svet, za katerega so značilni občasni sunkoviti vetrovi. Najpogosteje in najbolj občutimo, zlasti prebivalci starega dela Trzina, tako imenovani karavanški fen, ki pa mu do nas že nekoliko pojenjajo moči, saj je najmočnejši ob vznožju hribov in gora. Precej močni in manj sunkoviti, vendar pa bolj vztrajni, pa so vetrovi jugozahodne do zahodne smeri. Te bolj občutijo »Mlakarji«, manj pa prebivalci starega dela Trzina.

Medtem ko smo bili konec julija (29. 7.) deležni slednjega, pa je bilo precej huje v začetku avgusta. Ob julijskem pišu so gasilci PGD Trzin okoli 17. ure posredovali v ulici Pod gozdom, kjer so s folijo prekrili štiri strehe stanovanjskih objektov, na Lobodovi ulici, kjer so nudili pomoč pri sanaciji odkrite strehe, na Mengeški ulici, kjer so na odkriti strehi zamenjali uničene strešnike, in na Jemčevi ulici, kjer so s pomočjo gasilcev CPV Domžale sanirali posledice na stanovanjskem objektu.

Avgusta pa nas je iz južne Slovenije dosegla nevihtna celica, zato smo bili deležni močnega jugovzhodnega vetra (sunke ocenjujemo na okrog 80 km/h), ki je na petkovo popoldne, 9. 8., malo po pol četrti »olupil« pločevinasto streho na stanovanjskih blokkih

Del pločevinaste strehe je obležal za blokom, na odvetni strani stavbe. (Foto: Miha Pavšek)

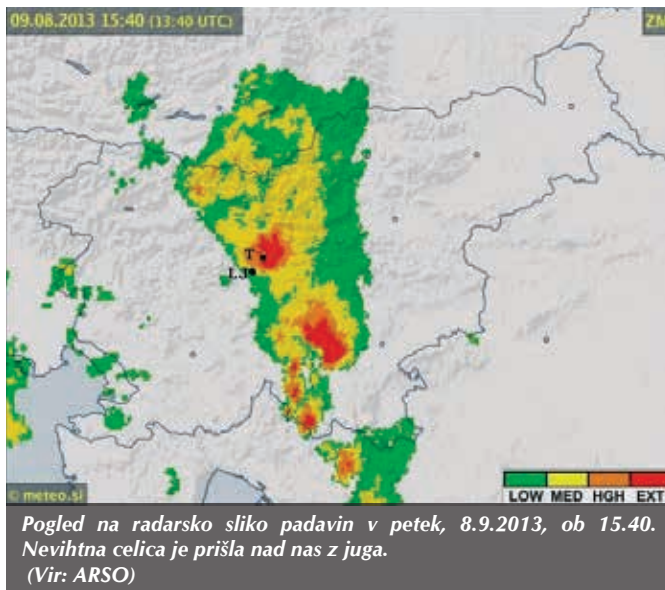

Prvi so bili na strehi trzinski gasilci in predstavnik upravnika. (Foto: Miha Pavšek)

ob Ljubljanski cesti in večstanovanjski objekt na Partizanski cesti. Nekatere dele ostrešja je dvignilo v zrak in odneslo vse do igrišča ob šoli! Sicer pa je jugovzhodno polovico strehe dvignilo iz prijemališč in prepognilo na severozahodno stran slemena. Pri tem je del pločevine končal na dvorišču za bloki. Velja spomniti, da so bili domači gasilci na kraju dogodka le nekaj minut zatem, ko nas je prešlo neurje z neprijetnimi posledicami. Še enkrat več se je pokazalo, na koga se lahko ob vsakem času zanesemo, saj hitro in učinkovito posredujejo (spomnite se tega tudi ob namenjanju dela dohodnine za donacije ...). Sprehod po sicer položni, a prepognjeni in skoraj 20 metrov nad tlemi ležeči strehi pač ni mačji kašelj, še manj pa varno opravilo.

Hitra reakcija gasilcev in prav tako odziv upravnika blokov so seske T3 je pripomogel, da so krovci že isti dan za silo pritrdili poškodovani del ostrešja, ki je počakal na kasnejšo temeljito sanacijo. Na srečo so popravili ostrešje, stroške je v celoti pokrila zavarovalnica (iz sredstev lastnikov za zavarovanja etažne lastnine), še pred naslednjim hujšim oziroma obilnejšim deževjem. Vendarle se postavlja vprašanje, ali je tovrstna kritina primerna za naše kraje, saj tod pogosto in močno piha. Seveda je pomembno tudi, kako in kam ter s čim oziroma na kakšen način je pritrjena ter kako pogoste so pritrditve.

Miha Pavšek

Pogled na radarsko sliko padavin v petek, 8.9.2013, ob 15.40. Nevihtna celica je prišla nad nas z juga. (Vir: ARSO)

Pogled na radarsko sliko padavin v petek, 8.9.2013, ob 15.30 oziroma tik preden nas je doseglo neurje z močnim vetrom in obilnimi padavinami. (Vir: podatki ARSO, aplikacija Dež za mobilnike z operacijskim sistemom Android)

Novice PGD Trzin

Za trzinske gasilce je bilo poletje zelo delavno, saj smo imeli konec julija in avgusta veliko intervencij.

29. julija se je nad Slovenijo razdivjala nevihta, ki je odkrivala strehe in podirala drevesa. Posredovali smo tudi gasilci na območju občine Trzin. Okrog 17. ure smo v Ulici pod gozdom s folijo prekrili štiri strehe stanovanjskih objektov. Na Lobodovi ulici smo pomagali pri sanaciji odkrite strehe. Na Mengeški cesti smo na odkriti strehi zamenjali uničene strešnike.

Na Jemčevi ulici pa smo s pomočjo gasilcev CPV Domžale sanira-

li posledice na stanovanjskem objektu. Saniranje streh je bilo zelo zahtevno, ker je bila možnost zdrsa in padca velika zaradi spolzke kritine. Z intervencijo smo zaključili naslednji dan, ko smo sanirali vse objekte. Neurje se je ponovilo še 9. avgusta. Odkrilo je streho na stanovanjskih blokih. Streho smo poravnali in pokrili s PVC folijo. Stanovanja, v katera je pritekla voda, smo posesali z vodnim sesalcem. 12. avgusta smo prejeli klic, da ose ogrožajo ljudi. Na dveh različnih lokacijah smo odstranili osja gnezda in poškopili dele ostrešja. Zaradi sršenov in os smo posredovali še 16., 17. in 18. avgusta. Vsakič smo odstranili gnezda in poškopili okolico gnezd. 22. avgusta so nas poklicali, da gorijo ciprese. Z gašenjem požara je pričel že lastnik, tako smo ob prihodu požar dokončno pogasili in pregledali okolico.

Poletje je bilo pestro tudi na drugih področjih. 19. julija smo se poslovili od našega dolgoletnega člana Rakef Janeza. Kljub hudi bolezni je bil aktiven v društvu do konca. 3. avgusta smo se udeležili gasilske parade pri gasilskem domu Stob-Depala vas. Praznovali so okroglo obletnico in odprtje novega prizidka. Gasilsko parado so ob praznovanju 80-letnice in prevzemu novega vozila GVM1 priredili tudi gasilci gasilskega društva Loka pri Mengšu. Parade se je 30. avgusta udeležilo tudi 11 naših članov.

Zaključujemo z obvestilom, da bomo 12. septembra začeli s krožkom Mladi gasilec. Vabimo vse otroke, ki jih zanima delo gasilcev, da se oglasijo. Redne tedenske vaje bodo vsak četrtek ob 17. uri v gasilskem domu. Za dodatne informacije pokličite telefonsko številko 031 662 402 (Kajfež Tanja).

Dušan Kosirnik

Na moravški planinski poti

Pohodniška skupina Društva upokojencev ŽERJAVČKI Trzin se je prvi četrtek v septembru pridružila pohodu Društva upokojencev Moravče.

Tako se nas je 18 trzinskih in moravških pohodnikov, starih od 57 pa vse tja do 84 let, zbralo v središču Moravč, od koder smo jo ubrali proti Vrhpolju in Spodnji Javorščici. Moravški Janez nam je razlagal zgodovino cerkva, ki jih na moravškem koncu resnič-

no ne primanjkuje. Moravška Vojka pa je ves čas skrbela za to, da nam ni zmanjkalo »bencina« (beri: borovničk), tako da smo tudi eno višjih vzpetin na pohodu prehodili le rahlo zadihani. Moravški Janez je poleg zgodovine cerkva našteval tudi imena moravških vasi, ki smo jih videli pod obronki Limbarske gore pa vse tja do Kamniških Alp. Sicer pa je bila pot proti našemu končnemu cilju hribu Cicelj (836 m), ki je tudi del moravške planinske poti, lepo markirana. V objemu gozdov, skozi katere vodi pot do vrha, pa se lahko sliši sopihanje lokomotiv iz Posavske doline, tu pa tam se vidi odblesek reke Save. Nekateri Trzinci so vrh Cielja dosegli prvič, zato so ta uspeh na cilju ovekovečili z vpisom v knjigo. Nato smo pot po gozdni cesti nadaljevali do Sv. Miklavža (742 m) in naš pohod ovenčali z obiskom kmečkega turizma »Pr Mežnarju«, kjer so nas pričakali še topli Ivankini flancati.

Moravsko-trzinski pohod smo zaključili z moravškim kofetkom in z obljubo, da se prihodnjič srečamo v Trzinu. Seveda pa gre zahvala tudi obema predsednikoma društev upokojencev, tako našemu Franciju za moralno podporo kot moravški Vojki za gostoljubnost.

Če te je, dragi bralec, zamikalo, da bi šel z nami na kak pohod, vabljen! Dobivamo se vsak četrtek ob 08.00 zjutraj pred Mercatorjem.

Milica Erčulj

Poletno srečanje skupin društva Jesenski cvet

Že nekaj let imamo v društvu Jesenski cvet poletno srečanje članov. Letos se je srečanje zaradi veliko aktivnosti (sedemdnevna predstavitev društva v Menačnikovi domačiji in šestdnevni tabor v Radencih) pomaknilo na 28. 8. 2013. Dolgo in vroče poletje smo zaključili na balinišču Vir. Zbrale smo se skupine iz vseh šestih občin. Tatjana je s pomočniki pripravila piknik. Uživali smo v dobrih jedeh z žara. Skupina Bodeča neža iz Kamnika je imela s seboj mladega harmonikarja, ki nam je zaigral nekaj poskočnic. Marija pa je, kot vedno, povezovala skupine, tokrat s pogovori. Balinišče na Viru je bilo zelo primerno za srečanje. Nevihta z dežjem nas ni motila. Ob prijetnem druženju in klepetu je dež ponehal, okrog dvajsete ure pa smo prijetno srečanje zaključili.

Voditeljica skupine Naše vezi Trzin Jožica Trstenjak

Kratke novice iz Planinskega društva Onger

27. mladinski planinski tabor Podljubelj

O dogodivščinah naših mladih planincev na njihovi osrednji poletni akciji lahko nekaj več preberete tudi v tej številki Odseva. 9-dnevno taborjenje je odlično uspelo.

Več o njihovih prigodah lahko preberete na spletni strani www.onger.org. Predvsem pa opozarjamo na zanimiv filmček, ki je nastal v času taborjenja.

Planinska krožka za osnovnošolce

Tudi v letošnjem šolskem letu bo PD Onger Trzin za osnovnošolce pripravilo **planinski krožek** (ki na OŠ Trzin poteka že več kot 25 let!), kjer bomo spoznavali gorsko naravo, se učili zakonitosti varne hoje v gorah in znanje nadgradili na izletih PD Onger Trzin. Udeležba na krožku je brezplačna.

- PS Komarčki (**planinski krožek za učence od 1. do 4. razreda**): **četrtak, 16:15 - 17:00, v glasbeni učilnici**. Začnemo 26. septembra.
- PS Bose koze (**planinski krožek za učence od 5. razreda naprej**): **sreda, 20:00 - 21:00, v planinski hišici** (Ul. Rašiške čete 4, Trzin). Začnemo 25. septembra.

Za več informacij pokličite Matevža Peternela (041 514 485) ali Špelo Kralj (041 751 181).

Športno-plezalni krožek

ŠPO PD Onger Trzin bo tudi v letošnjem šolskem letu na OŠ Trzin organiziral **športno-plezalni krožek**.

Krožek bo potekal v **veliki telovadnici OŠ Trzin (plezalna stena)** v dveh terminih:

- športno-plezalni krožek za učence 1. triade: **petek (od 16.00 do 18.00)** - začetek krožka v petek, 4. 10. 2013,
- športno-plezalni krožek za učence 2. in 3. triade: **ponedeljek (od 16.30 do 18.30)** - začetek krožka v ponedeljek, 7. 10. 2013.

Prispevek - za celo šolsko leto: 50 EUR.

Več informacij: Katja Pirc (katypirc@gmail.com) oz. Emil Pevec (emil.pevec@gmail.com, 031 570 533).

Ponedeljkova rekreacija za člane PD Onger

Tudi v šolskem letu 2013/14 lahko člani (praviloma srednješolci in starejši) PD Onger Trzin izkoristite možnost in migate s planinskimi prijatelji v veliki telovadnici OŠ Trzin na **rekreaciji za člane društva vsak ponedeljek od 18.30 do 20. ure**. Glede na udeležence se bomo sproti dogovarjali, kaj bomo počeli, važno je, da prideš! S seboj lahko pripelješ tudi kakšnega nečlana/-ico, ki bo to še postal/-a ... Z miganjem bomo krepili kondicijo, ki jo potrebujemo za hribovska in gorska potepanja. Možno je tudi plezanje na šolski umetni plezalni steni.

Prispevek posameznikov še ni določen, se bo pa gibal tam nekje okoli pol stotaka (za vse šolsko leto, to je do vključno maja 2013) + izbrana društvena članarina. Za morebitne nečlane je cena višja.

Več informacij in prijave: miha.pavsek@guest.arnes.si in boštjan_kralj@t-2.net ali emil.pevec@gmail.com.

Planinski izleti ...

Po zanimivih izletih na Krn in v Iški Vintgar se nam obetajo že novi, zanimivi izleti. Za staro in mlado. Kdaj, kako, s kom ... vse to izveste, če redno spremljate spletno stran PD Onger Trzin (www.onger.org), lahko pa se naročite tudi na elektronska obvestila (info@onger.org).

Konec meseca se odpravljamo za dva dni na otok Krk, kjer se bomo med drugim povzpeli tudi na njegov najvišji vrh (Obzova), obiskali bomo Kršičevca, ki stoji vzhodno od vasi Juršče (morda si oglejemo tudi Palško jezero, enega izmed 18 presihajočih jezer v Pivški kotlini), potem bo na vrsti že izlet ob tednu otroka, ki nas bo tokrat peljal v hribe v okolici Kočevja ...

Dimež

Mladinski planinski tabor v Podljubelju

Ker nam je bilo lani na taboru v Završnici tako lepo, so nas letos pri izbiri tabornega prostora očitno vodili prav prijetni spomini, tako da tabora tudi letošnje poletje nismo postavili prav daleč stran. Tokrat smo namreč spoznavali lepote in skrivnosti Podljubeljske oz. Šentanske doline, ki jo večina pozna po cesti, ki pelje na prelaz Ljubelj. Če pa si vzamemo čas (in mi smo si ga kar nekaj, saj smo v kampu Tominčev slap taborili celih devet dni, to

je od 20. do 28. 7.), lahko ugotovimo, da dolina ponuja mnogo zanimivih planinskih ciljev in naravnih znamenitosti, prav tako pa tudi bogato (žal tragično) zgodovino in kulturno dediščino.

Če se najprej nekoliko pohvalimo, naj povemo, da smo letos na taboru vsi hodili »kot veliki«, saj smo bili tako starejši kot tudi mlajši na štirih izletih. Skupaj smo se tako že drugi taborni dan napotili na »stari« Ljubelj, kjer smo si lahko podrobno ogledali piramidi (postavljeni sta bili v čast cesarju Karlu VI., ki je po obnovi ceste potoval preko Ljubelja na Kranjsko), ki krasita tudi naše taborne majice. Ob sestopu smo se sprehodili tudi mimo nekdanje podružnice koncentracijskega taborišča Mauthausen na Ljubelju. Zaprti ujetniki so v nemogočih pogojih gradili današnji predor na Ljubelju. Takoj zatem nas je čakala razgledna poslastica, saj smo se na naši naslednji turi pod vodstvom Miha Pavška sprehodili

skozi Bornove tunele do planine Prevala, kjer nas je iz daljave pozdravljala tudi naš ožak Triglav. Pot so nato starejši nadaljevali na Begunjščico, mlajši pa so se prek Čisovca (po grebenu v smeri Dobrče) vrnili do tabornega prostora. V naslednjih dneh se je mlajša skupina nato povzpela še na Zelenico in planino Korošico, starejši pa na Košutico in Veliki vrh.

Taborne dni smo seveda popestrili še z dodatnimi aktivnostmi. Tako smo se kar dvakrat podali na sprehod v neznanu: prvič smo preizkušali naše orientacijsko znanje, zato smo morali pot poiskati sami, drugič pa je bila pot sicer bolj jasna, so nas pa zato ob njej med drugim čakali petelin, zmaj in čarovnica, ki so preizkušali naše znanje in iznajdljivost. Manjkalo ni niti plezanje, spuščanje po vrvi (tirolska žičnica) in igre brez meja. Letos smo se na taboru prvič podučili o užitnih rastlinah, ki jih najdemo v naravi, opazovali smo žuželke ter se naučili, kako se zakuri taborni ogenj. Poleg tega nas je na taboru obiskala tudi enota reševalnih psov, ki nam je v živo prikazovala iskanje pogrešane osebe.

Za konec naj dodamo, da če sodimo po našem tednu v podljubeljski dolini, le-ta nudi tudi odlično vreme, saj si sami lepšega vremena skoraj ne bi mogli zamisliti.

Tako naj ta zapis velja kot vabilo, da se tudi sami odpravite v Podljubelj in pa seveda tudi, da se pridružite našemu planinskemu društvu na planinskih izletih, zimovanju in poletnem taboru.

Več o planinskem taboru si lahko preberete v tabornem časopisu, ki je že objavljen na spletni strani PD Onger Trzin www.onger.org. Ob tem pa naj se še enkrat zahvalimo vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali pri izvedbi tabora.

Polona Podbevšek

Pohod Kamniških novic k Sv. Primožu – zase in za dober namen

Revija Kamniške novice vas vabi na prvi pohod k sv. Primožu. Zase in za dober namen si vzemite čas v soboto, 28. septembra 2013. Dobra volja za aktivni življenjski slog. Vsake udeležene bo prejel darilo in bon za malico. Dobra družba z ansambлом Galop in Mestno godbo Kamnik. Dobrodelnost: s simbolično prijavnino bomo pomagali družini v stiski.

V širši okolici Ljubljane je Sv. Primož nad Kamnikom zagotovo med najbolj priljubljenimi izletniškimi postojankami in prehodna točka, od koder vodi pot naprej na Veliko planino. Nekoč in danes se k njemu odpravljajo številni romarji in tudi izletniki v slikovite Kamniške planine. Med njimi ni malo takih, ki pridejo

le na Sv. Primoža, da bi se sprehodili po kratki in lepi poti ter si ogledali tamkajšnjo cerkev sv. Primoža in Felicijana, in če je še kaj volje, tudi nekoliko višje ležečo cerkev sv. Petra.

Dobrodelni pohod se bo začel v soboto, 28. septembra 2013, od 8. do 11. ure pri lovski koči v Stahovici. K prijavi in udeležbi na pohodu vabimo tudi bralke in bralce Odseva oziroma občanke in občane Trzina. Za to so kar trije dobri razlogi. Najprej je tu dobra volja, kajti aktivni življenjski slog je pogoj za zdravo življenje. Sobotni dan boste lahko dobro izkoristili za prijeten pohod, druženje, spoznavanje novih znancev in prijateljev, poleg tega bo vsak udeležene prejel še darilo in bon za malico.

Pohod k sv. Primožu bo potekal v dobri družbi, saj bomo poskrbeli tudi za zabavo. Igral nam bo ansambel Galop, nastopila pa bo tudi Mestna godba Kamnik.

In tretji razlog: to je dobrodelnost. S simbolično prijavnino, ki znaša 3 evre za odrasle, otroci se bodo pohoda lahko udeležili brezplačno, bomo skupaj pomagali družini v stiski. Prijava s kuponom, ki ga najdete v Kamniških novicah, je možna do 25. septembra 2013.

Izmed vseh, ki se boste s kuponom Kamniških novic prijaviли za pohod, bomo izžrebali tri lepe nagrade, med drugim vrhunski digitalni fotoaparata Canon PS G12.

Kamniške novice

Kolesarska skupina T. I. K.

Kolesarstvo in srebro v laseh

13. avgusta letos so udeleženci prvega kolesarskega izleta v bližnjo okolico Trzina ustanovili kolesarsko skupino T. I. K. Izleti v obe smeri naj bi bili dolgi največ 30 km, namenjeni pa so predvsem druženju v prostem času ter obiskovanju turistično-izletniških točk. Udeleženci so ljudje v zrelih letih, voditelj in tudi pobudnik skupine pa je Dušan Kralj, ki zelo dobro pozna kolesarske steze v naši bližnji in daljni okolici, marsikaj pa ve tudi o samem kolesarjenju.

Objavljamo nekaj zapisov članic skupine, ki so nam jih z veseljem posredovale:

Ljudje so se začeli vračati z dopustov. Sončni žarki niso več tako vroči. Narava se počasi pripravlja na jesensko umirjenost. Po makadamskih cestah in poteh, umaknjenih od prometnega vrveža, se ob cvetoči ajdi vsak teden enkrat (začetek: torek, 13. avgust letos) na kolesih pomika kolona umirjenih kolesarskih nadobudnežev. V laseh se jim že svetlika srebro, a v srcih imajo veliko željo po gibanju s kolesom. Vsak po svojih močeh reže zrak v prebujajoči se dan. Njihov cilj niso dolge utrujajoče ture, pač pa poti, ki odkrivajo bogastvo prikrite narave, urejene in cvetoče vrtove, posejana polja, pokošene travnike ter ljudi, ki jih ob poti prijazno pozdravljajo. Kot da se jim odpira nova širina pogleda na življenje: radost ob obdajajočem stvarstvu vsega živega, ki je ob jutranji svežini na poseben način spokojno. Brez nervozne naglice, brez zaprašnosti, brez prerivanja. Vodnik (član kolesarskega društva Feliks Trzin) s svojega vodečega mesta prijazno usmerja vse za seboj vozeče, ustavi promet pri prečkanju regijskih cest in nato pri postanku za kavico v prijetnih kotičkih natančneje razloži nadaljnjo smer vožnje – največkrat domov. Vsi udeleženci izleta se med seboj prijetno pogovarjajo o dogodkih v Trzinu, o svojih doživetjih. Vedno bolj spoznavajo tudi drug drugega. Tudi hladna začetna zadržanost kmalu popusti. Pot domov ni nikoli ista kot tista, po kateri so se podali na izlet tistega dne. Prijetno razgibani, vendar ne utrujeni, se vsakič vrnejo na mesto, kjer se zberejo na začetku – pred CIH-om. Dokončno slovo pa sledi ob pijači v lokalni na ploščadi med bloki. Delno se dogovorijo za naslednji izlet, vendar datum vedno določi vreme. Ko se razidejo, sta jim hvaležna telo in duša. Predvsem pa so bogatejši za nove impresije iz narave in prijazne besede ob prijetnem druženju, kar jim bo popestrilo dneve v jeseni življenja.

Helena Ogorelec

Na jutranji telovadbi nas je Dušan Kralj vprašal, če bi tudi kolesarili. Ideja se nam je zdela zanimiva, in tako se je začelo. Pre-

senečeni smo ugotavljali, koliko lepih poti je v okolici Trzina. Vsakokrat se nas zbere od 8 do 12 kolesarjev, ki nismo ravno profesionalci, in v počasnem tempu kolesarimo. Ugotavljamo, da smo potrebovali prav takšno skupino, ki ni prehitra, ki nima ambicij, da bi dosegala rekorde. Namen je rekreacija in prijetno druženje. Dušan skrbi, da je tempo ustrezen, da spoznavamo okolico Trzina in da so odmori za kavico ob pravem času.

Biserka

Vesela sem, da se je našel nekdo, ki nas je spodbudil, da smo se zbrali in začeli s kolesarjenjem. Še bolj mi je všeč, da se vozimo po zanimivih poteh v naši bližnji okolici, ki jih do sedaj nisem poznala. In lepo je, da se družimo ljudje, ki imamo radi naravo.

Miša

Prijetno je, da se na teh kolesarskih poteh srečamo ljudje iz okolice Trzina, ki se morda poznamo samo »po obrazih«. Kolesarski kilometri pa nas zbližajo, da se poznamo tudi po imenih in se družimo tudi ob drugih priložnostih. Predvsem pa mi je všeč naš vodja Dušan, ker zna prisluhniti našim zmožnostim in nas glede na le-te vsakič popelje na nov, prijeten kolesarski izlet. Na počitku ob kavici nas pouči o kolesarski opremi ter vzdrževanju naših »konjičkov« - koles. Upam, da bo ta način zagona naših moči obrodil sadove – predvsem v izboljšanju našega zdravja in počutja v jeseni našega življenja.

Helena

Predstavljali so se po vsej Sloveniji

Poleti so članice in člani TD Kanja Trzin sodelovali na več turističnih prireditvah po Sloveniji. 27. julija so na pastirskem prazniku na Veliki planini rezbarji prikazali izdelke iz lesa, ki služijo kulinarčni ponudbi na tej planini. Tako na Zelenem robu kot pred muzejem sredi planšarskega naselja so pritegnili pozornost številnih obiskovalcev.

Folklorna skupina Trzinka je 10. avgusta nastopila na Lovrenčevem sejmu v Podčetrtku in 7. septembra na III. dobenskem prazniku, kjer so obiskovalci poleg vsega drugega lahko občudovali tudi spretno rezbarje in natančne vezilje iz našega društva. Sodelovali so tudi na tradicionalnih dnevih narodnih noš v Kamniku. Tam so v nedeljo, 8. septembra, v sprevodu narodnih noš sodelovali tudi trzinski predstavniki, med vpregami pa je tudi tokrat svojega okrašenega zapravljičeka in lepa konja pokazal voznik Franc Florjančič, ki je na voz povabil veselo skupino Trzinčev v narodnih nošah. Rezbarji in vezilje so se tudi letošnje poletje odzivali povabilom še na druge turistične prireditve po Sloveniji.

Javna vprašanja in pobude županu in svetnikom občinskega sveta občine Trzin

Občina Trzin ne obstaja na nobenem kolesarskem zemljevidu, da bi se kolesarski popotniki lahko orientirali in peljali s kolesom skozi njo. Da bi bili lahko umeščeni na kolesarski zemljevid, pa moramo imeti tudi primerno kolesarsko stezo. O tem smo v Odsevu že pisali:

- V letu 2011, natančneje v Odsevu št. 7, julija 2011, na strani 20, sem kot kolesar pisal o dobrem predlogu povezovalne servisne ceste.
- Predlog povezovalne servisne ceste in kolesarske steze je bil napisan v Odsevu št. 3, marca 2011, stran 7.
- Odziv župana Antona PERŠAKA je bil objavljen v Odsevu št. 4, aprila 2011, na strani št. 5.
- Na županov odgovor pa so se odzvali avtorji predloga v Odsevu št. 5, maja 2011.

Ker pa sta od tedaj minili že dve leti, nas kolesarje resnično zanima:

1. Kdaj se bo občina Trzin lahko pridružila ostalim občinam v Slovenji, ki pospešeno gradijo kolesarske poti, ki so umeščene na zemljevid kolesarskih poti po Sloveniji?
2. Ali sta župan in občinska uprava že pričela z aktivnostmi (lokacijski oziroma prostorski načrt občine) za umestitev primerne kolesarske poti skozi občino Trzin, morda tudi servisne ceste za kmetovalce, pa morda tudi rezervacijo prostora za umestitev drugega tira železnice za boljšo in

hitrejšo povezavo s prestolnico? (Slednje je dolgoročna strategija, za kar je treba rezervirati prostor.)

3. Ali sta župan in občinska uprava predlagane dopolnitve že pričela umeščati v Strategijo programskega razvoja Občine Trzin?

Da bi v občini Trzin gradili čim bolj funkcionalne kolesarske poti, smo nekateri kolesarji v Trzinu s svojimi izkušnjami pripravljeni sodelovati pri načrtovanju le-teh. Po našem vedenju obstajajo:

- kolesarske poti za ožje lokalno območje - povezave znotraj tega ožjega območja (trgovine, pošta, banke, šola itd.);
- kolesarske poti za povezave z bližnjimi lokalnimi skupnostmi, to je sosednjimi občinami in zaselki;
- kolesarske poti, ki povezujejo in omogočajo vpetost v republiško in evropsko kolesarsko mrežo. (Trzin se nahaja na mednarodni relaciji evropske kolesarske turistične transverzale, ker pa v Trzinu ni oznak niti kolesarske poti, kolesarski popotniki ne najdejo poti in smeri za potovanje skozi našo občino).

Torej želimo pomagati, vendar za to želimo biti tudi informirani, in prosimo za odgovore.

Zoran RINK

Četrta obletnica Šole zdravja v Trzinu

V petek, 23. avgusta, smo telovadci Šole zdravja v Trzinu praznovali četrto obletnico. Povabili smo telovadce iz sosednjih krajev, Občino je zaradi odsotnosti župana zastopal podžupan Milan Karče, srečanja pa se je udeležil tudi Matjaž Erčulj. Zaradi odsotnosti dr. Nikolaya Grishina se je telovadbe udeležila predsednica Šole zdravja Zdenka Katkič.

Ob 8. uri smo se zbrali v športnem parku, prišli so telovadci iz Mengša, Domžal, Radomelj, Kamnika, Vira, Črnuč in Ljubljane. Vseh skupaj nas je bilo več kot 120. Prav lepo je bilo videti telovadce v oranžnih majicah, ko so prihajali v park. Oranžna barva je zaščitni znak šole zdravja.

Najprej sem pozdravila vse gostujoče telovadce in se zahvalila za udeležbo. Zdenka Katkič nam je čestitala za 4. obletnico delovanja, nas pohvalila za vztrajnost in nam za naprej zaželela še veliko uspehov. Čestitkam se je pridružil tudi podžupan g. Karče in povedal, da je presenečen nad številno udeležbo ter vesel, da toliko ljudi skrbi za svoje zdravje in dobro počutje. Za vzpodbudo mu je predsednica izročila oranžno majico in ga povabila k telovadbi.

Pod vodstvom predsednice Društva Šola zdravja, Zdenke Katkičeve, smo pričeli izvajati vaje, imenovane »1000 gibov«. Po polurni telovadbi smo se dodobra razgibali in po končani vadbi povabili goste k mizam, ki smo jih postavili ob robu igrišča. Vsak izmed nas je nekaj prispeval, in tako so bile mize polne slaščic, prigrizkov, sadja in raznih pijač. Letos je k pogostitvi prispevala tudi Občina, za kar se še posebno zahvaljujemo Matjažu Erčulju, ki je

pomagal pri pogostitvi. Gostje so uživali ob raznovrstni ponudbi hrane in pijače ter občudovali naš športni park in lepo okolico. Po koncu druženja so se nekateri udeleženci podali na pohod na Dobeno, ki ga je vodil Štefan.

Z vajami se razgibamo od glave do nog; telovadba je primerna za vsakogar. Vsak jih izvaja po svojih zmožnostih oz. kolikor mu dopušča zdravje. Z redno telovadbo lahko izboljšamo gibljivost sklepov in tako pripomoremo k boljšemu počutju. Tudi vsakodnevno jutranje druženje je prva dobra stvar, ki jo na začetku dneva naredimo zase. Tako dobro razgibani lažje opravimo vsakodnevna opravila in obveznosti.

Na koncu bi se zahvalila vsem za prinesene dobrote, posebna zahvala pa gre našim vaditeljem Biserki, Silvu in Veri, ki se vsako jutro trudijo, da se vse vaje izvedejo pravilno in v pravilnem vrstnem redu.

Ponovno pa vabim vse, da se nam pridružite v športnem parku in z nami telovadite od 7.30 zjutraj do 8. ure. Polurna telovadba se izvaja ob vsakem vremenu, vsak dan razen nedelje in praznikov. Vsak trenutek je lahko nov začetek, pravi idejni vodja Šole zdravja dr. Nikolay Grishin.

Majda Šilar

Tudi Trzin je živel za košarko

V času, ko je potekalo evropsko prvenstvo v košarki, je Športno društvo Trzin v sodelovanju s podjetjem Zupo.si iz OIC Trzin v športnem parku Mlake pripravilo košarkarski turnir EURObasket med EURObasketom. V soboto, 14. septembra, so dopoldne svoje moči in znanje košarke merili mlajši dečki, stari do 12 let, iz okoliških klubov. Na turnirju, na katerem so igrali po sistemu 5:5, so nastopile štiri ekipe, ki so hkrati igrale na dveh igriščih dvakrat po 20 minut, tako da je vsaka ekipa odigrala po 3 tekme.

Končni vrstni red turnirja mlajših dečkov: **1. KK Radenska Kreativ Sobota, 2. KK Helios Domžale, 3. KK Pingvini Ljubljana, 4. KK Lastovka Domžale.**

Sledila je tekma, v kateri so se pomerile košarkarice iz Trzina in okolice. Razdeljene v dve ekipi so tudi ženske igrale 5 proti 5, zmagale pa so članice mlajše ekipe.

Popoldne so nadaljevali z ulično košarko moških ekip. Teh je bilo 12, igrali pa so 3:3. Prvo mesto je osvojila ekipa, imenovana **TA ZADNJI**, v sestavi David Kokalj, Jože Pirnat, Urban Trstenjak in Dalibor Crnoja, ki je v velikem finalu premagala ekipo **SVEJEDNO**, v sestavi Slavko Ovcina, Peter Šturm, Luka Hočevar in Matej Beranič, z rezultatom 13:11. Tretje mesto je osvojila ekipa **BOT TO, KAR SI**, v sestavi Nik Gregorčič, Jani Plečnik, Klemen Zalokar in Nik Fortič. V tekmi za tretje mesto je premagala ekipo **Dojenčki** iz Domžal, vendar so bile moči obeh ekip zelo izenačene, tako da je o zmagovalcu odločilo izvajanje prostih metov.

Poleg košarke je ob igrišču potekal zanimiv spremljevalni program. Med drugim so si obiskovalci lahko ogledali tudi vozila za terenske hitrostne dirke, po turnirju pa so si obiskovalci na velikem ekranu ogledali še tekmo evropskega prvenstva med Slo-

venijo in Grčijo. Več kot sto gledalcev je navijalo tako ognjevit, kot bi bili tudi sami v živo ob igrišču.

Matjaž Erčulj in
Miro Štebe

Jošt Zakrajšek državni prvak!

Na Ptujskem jezeru je od 7. do 8. septembra potekalo državno prvenstvo v sprintu na mirnih vodah v kajaku in kanuju. Tekmovanja se je udeležilo okoli 170 tekmovalcev iz dvanajstih klubov iz Slovenije. Trzinske barve je branil Jošt Zakrajšek in dosegel izjemen uspeh. Postal je slovenski državni prvak v kategoriji K 1 - kajak enosed, in K 2 - kajak dvosed na 1000 metrov. Prav tako je bil najboljši v kajaku na razdalji 500 metrov in tako osvojil naslov državnega prvaka v treh kategorijah. Nekoliko mu je zmanjkalo moči, da bi se okitil še s četrnim zlatim odličjem, saj je na razdalji 200 metrov zasedel 3. mesto. Za Zakrajškom je tudi naporno svetovno prvenstvo na mirnih vodah, ki ga je konec avgusta gostil nemški Duisburg. Zakrajšek je na razdalji 1000 metrov in na maratonskih 5000 metrov dosegel 9. mesto. Žal mu ni uspelo ponoviti izvrstne uvrstitve iz sredozemskih iger junija v Turčiji, kjer je zasedel izjemno drugo mesto v disciplini kajak na mirnih vodah na 1000 metrov. A je 9. mesto dober rezultat zaradi prisotne močne konkurence, saj se je svetovnega prvenstva na mirnih vodah udeležilo kar okoli 840 tekmovalcev iz 75 držav.

Iztok Plevelj

Moja domovina

*Nihče ne ljubi domovine,
ker je velika, temveč ker
je njegova. (slovenski pre-
govor)*

Današnje pisanje o domovini, odnosu do nje, vrednotenju države, narodne pripadnosti in zgodovine, o domoljubnih čustvih, je lahko hitro narobe razumljeno in izrabljeno. Ob tem se poraja toliko vprašanj, od tega, kje so sploh meje naše domovine, ali lahko enačimo dom in domovino, ali je domovina tudi tujina in ne nazadnje, ali je to tudi naš planet Zemlja ... To pa mimogrede preraste v vprašanja o našem bivanju, poslanstvu, odgovornosti, naši umeščenosti v prostor, koreninah in seveda tudi o prihodnosti. Pa ostanimo še malo v sedanjosti in pri nacionalnem ponosu, ki se povečuje ob uspehu slovenskih športnikov: ko pišem te vrstice, sicer še ne vem, kakšen bo razplet evropskega prvenstva v košarki pod slovenskim nebom, vem pa, za katero moštvo navijam in stiskam pesti (v redu, priznam, da včasih z zaprtimi očmi ali pa s kakšno krepko na ustnicah) – ja, seveda, za naše, za slovensko reprezentanco! Mimogrede, ste tudi vi opazili, da je na vsaki tekmi več slovenskih zastav?

Tudi mladi, čeprav se starejši velikokrat pritožujemo čeznje, češ da iz teh otrok ne bo nič, veliko razmišljajo o pomembnih in bistvenih vprašanjih in mednje – morda še posebej danes – sodi tudi razmišljanje o domovini. Tako je, sedaj že gimnazijka, pred dvema letoma razmišljala tudi Maja Ravnikar. Ob spodbudi mentorice, profesorice slovenskega jezika Marjance Ipavec na OŠ Trzin, se je udeležila literarnega natečaja na temo »Moja domovina«, ki ji je prinesel priznanje in sprejem pri tedanjemu predsedniku države.

Maja pove, kaj je botrovalo njeni odločitvi: »Mislim, da bi se moral vsak človek zavedati, kakšno srečo imamo, da živimo v Sloveniji. Slovenija je lepa in edinstvena in imamo idealne pogoje za življenje. Medtem ko se mi pritožujemo nad svojo državo in vlado, nekateri ljudje v Afriki umirajo zaradi težkih pogojev za življenje. Mislim, da bi se morali tega zavedati vsi.«

Tako je na list napisala naslov, nato pa so se ji besede kar »vile na papir«. Vse skupaj je napisala v samo tridesetih minutah.

Moja domovina Slovenija

*»Slovenija, domovina naša,
nam ljuba si kot pastircu paša,
nam draga kot ogenj v srcu vnet,
nam edinstvena kot zaščiten cvet.
Kot kapljica na listu ti si majhna,
a velikost nam ni pomembna,
saj si kot dragulj sredi neba,
kot svobodno krilo sinjega galeba.*

*Ko hodim po tvojih tleh topline
ali gledam tja v svetle davnine,
zagledam se tudi v valove zlata,
poslane samo zate.*

*Slovenija, naš dom,
ne odidi, ne izgini,
potrebujemo te večno,
kot smo te že v pradavnini.«*
(Maja Ravnikar)

Poleg pesmi je Maja napisala še obrazložitev, kjer spomni, da nas je zavedanje o pomembnih stvareh vedno držalo skupaj; sedaj pa veliko ljudi na to pozablja, in kot pravi, je to problem naše družbe. Sporočilo, ki nam ga pošilja Maja, je, da naj imamo, kamorkoli gremo, v svojem srcu vedno tudi svojo domovino, saj nas ta na nek način tudi določa. »Zaradi nje smo taki, kot smo. Tega ne smemo nikoli pozabiti.« Maja upa, da bo Sloveniji uspelo kaj spremeniti, »saj smo v preteklosti in sedanjosti storili že toliko napak, da je že čas, da jih popravimo.«

Tudi naši veliki pesniki so pisali domoljubne, domovinske pesmi, ki so nastale v različnih družbeno-političnih razmerah. Pa če to pustimo ob strani, ali sem vam ob tako prekrasnih verzih, kot nam jih v Dumi ponuja Oton Župančič, ne naježijo dlake:

*»Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelesti.
Ljubil sem jo. Kakor grudi deviške razgaljene
duhte pod soncem so njene poljane razpaljene;
potapljal sem se v valove njenih žit,
sam, sam s seboj, le z mislimi svojimi skrit
v molčeči družbi mladega hrepenenja,
mlad, mlad — to se pravi: v srcu vsega življenja.«*

Ali pa njegovo občutenje do domovine v pesmi Z vlakom, medtem ko je odhajal v tujino:

»S silo neznano
si segla mi do duše globin:
do zdaj nisem vedel, kako sem tvoj sin,
kako te ljubim globoko ...
Domovina, daj mi roko,
ne beži, ostani pri meni,
tesno, tesno me okleni,
in pel ti bom pesem visoko,
pel materi češčeni
kot ti ni še nihče pel ...«

S prenekatero pesmijo o domovini nas prepriča tudi veliki domoljub Simon Gregorčič: v Znamenju jo občuduje ... »ta obraz prepoln miline je slika moje domovine.« Prav tako opeva domovino tudi v bistri hčeri planin, kjer nagovori reko in uporabi Sočo kot simbol; celo pesem ji posveti v Domovini: ...»ti krasna si, krasnejše ni, kar jih obseva zarja dneva.« Ne pozabimo na Simona Jenka (»Gorje, kdor nima doma, kdor ni nikjer sam svoj gospod, naj križem svet preroma, saj vendar tujec je povsod.«), pa na Srečka Kosovela, Valentina Vodnika in še bi lahko naštevali.

Naj domoljubni napoj Zdravljice napolni slovenska srca ne le ob zmagah, naj ponosno vihrajo slovenske zastave tudi izven stadionov in trepečejo srca tudi za druge in ne le domač(in)e. Domoljubje naj bo tudi človekoljubje! Morda se Prešernova želja ne bo nikoli uresničila, a lahko »stremimo k dnevu, ko prepir iz sveta bo pregan in ko rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak.«

Pa pogledajmo še, kako so razmišljali o domovini nekateri veliki misleci, državniki, književniki, filozofi:

»Domovina je v kraju, h kateremu je priklenjena duša.«

Voltaire

»Ne sprašuj, kaj bo zate storila domovina - vprašaj raje, kaj sam lahko storiš zanjo.«

John Fitzgerald Kennedy

»Domovina je kot družina; njeno vrednost spoznamo šele, ko jo izgubimo.«

Gustave Flaubert

Pripravila: Nataša Pavšek

NAPOVEDNIK TD KANJA TRZIN

21. in 22. 9.	Sodelovanje TD Kanja s predstavitvijo domače obrti Mengeš
26. 9. ob 18.00	22. 2. sodelovanje v programu plesov in povorki folklornih skupin
CIH - DRM	Predavanje: Ljudsko izročilo
26. 9. ob 19.00	Uvodna predstavitev Biodanze (trening vsak četrtek)
Motnica 11, IOC Trzin	
10. 10. ob 19.00	Predavanje o jesenskih zasaditvah okrasnega cvetja in drevja
CIH - DMR	

DELAVNICE: oktober 2013 / junij 2014:

1. REZBARSKA DELAVNICA: vsak torek od 17.00 do 18.30 v tehnični učilnici OŠ Trzin, začetek 1. oktobra 2013.
2. DELAVNICE ROČNEGA VEZENJA: vsak torek od 17.00 do 18.30 v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska c. 12/F, začetek 1. oktobra 2013.
3. FOLKLORA za odrasle: vsak četrtek od 20.00 do 21.30 v mali telovadnici OŠ Trzin, začetek 3. oktobra 2013.
4. SLIKARSKA DELAVNICA: enkrat tedensko, če bo zadosti prijav.
5. VADBA JOGE: vsak petek od 18.30 do 19.30 v mali telovadnici OŠ Trzin (informacije na tel: 041 821 401 ali smejca@gmail.com).
6. VADBA ORIENTALSKIH PLESOV: vsak torek od 20.30 do 22.00 v mali telovadnici OŠ Trzin (informacije na tel: 041 821 401 ali smejca@gmail.com).

Informacije dobite tudi na sedežu društva, Ljubljanska c. 12/f Trzin, ali preko telefona 01 564 47 30.

RAZPORED ODVOZA NEVARNIH ODPADKOV - JESEN 2013

DATUM	URA	NASELJE	LOKACIJA
09. 10. 2013	15.30–17.00	Trzin	Na dvorišču Mengeške 9, Trzin
09. 10. 2013	17.30–19.00	Trzin	Na parkirišču pred trgovino Mercator

Med nevarne odpadke sodijo:

- akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila, gume osebnih avtomobilov, motorno olje, pločevinke s potisnim plinom, razredčila, odpadno jedilno olje.

OPOZORILO:

- nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja
- tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano,
- odpadkov iz iste skupine ne združujte v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije,
- odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadek nastal.

Zasadimo korita za žameten nasmeh jeseni

Ali ste vedeli, da ima strah pred številko 13 korenine v severnjaški mitologiji, svoj delež pa je k odporu do številke 13 pripomoglo tudi krščanstvo – na Jezusovi zadnji večerji je bil namreč kot trinajsti gost povabljen Judež. In letos, kot vidimo in občutimo, se je trinajstica pokazala s svojim negativnim prizvokom v največji možni meri. Ni pa vse tako temno in mračnjaško. V numerologiji namreč 13 pomeni rojstvo, transformacijo. S spremembami naj bi prihajalo do novih začetkov. In tako lahko še v preostale mesece tega leta zremo z optimizmom in pozitivno energijo.

Vseeno pa se bomo začetka leta spomnili po hudi zimi z obilico snega, da se je drevje lomilo, pomlad pa se kar ni mogla odločiti, da bi obiskala našo deželico. Drevje je zacvetelo prepozno, nekajkrat je udarila toča, deževje pa ni ponehalo, in prišle so poplave, ki so odnesle posevke. Pa tudi poletje ni bilo prida. Prišla je huda vročina, ljudje so umirali od vročinskih šokov, zmanjkovalo je vode, ki jo je bilo spomladi preveč, in tudi vsa narava, z našimi rožicami vred, je trpela. Kljub slabi napovedi za jesen pa zaupajmo v zgoraj zapisano željo.

In zato je bilo prav, da sva z Zinko poslušali in slišali predloge lanskoletnih nominirancev za urejenost domov in kraja, ki so nam svetovali, naj ogled in fotografiranje opravimo že v juliju. Tako je Zinka v objektiv ujela cvetje in urejenost kraja še prej, preden je nenormalna vročina izsušila in uničila marsikatero zasaditev in tako razžalostila gojitelje in ljubitelje lepega in urejenega kraja kot tudi vse mimoidoče.

Ko sedaj skozi vrata hitro in odločno vstopa jesen in se s svojim pisanim barvnim čopičem razkošno poigrava z naravo, je čas, da ljubitelji cvetja razmislimo, katere cvetoče lepote nam bodo krajšale dolge turobne dni in nas pospremile skozi zimo v pomlad. Četudi so sončni dnevi zagotovo še pred nami, bodo krajši in z več zračne vlage, zato izberimo rastline, ki jim take razmere najbolj ustrezajo. Mačehe so bile neizmerno priljubljene že v času naših babic. Že takrat so te lepe dvoletnice sadili ne samo na robove gredic in na grobove, ampak tudi v posode, korita in lonce ter z njimi zaljšali okenske police in balkone. Izbor sort je vsako leto večji, raznovrstni cvetovi vseh barv in velikosti, ki spominjajo na nasmejane obraze, pa so postali nepogrešljiv del jesenskih in spomladanskih zasaditev. Mačehe se dobro podajo k družbi jesenskega cvetja, med katero vnesejo barvitost in igrivost. Lepo se ujemajo s homulicami, resami, travami in zimzelenimi grmički. Da bodo veliki cvetovi prišli do izraza, jim za družbo v cvetličnem koritu izberemo sosede z drobnimi cvetovi ali samo listki. Pri zasaditvi se je bolje omejiti na največ dve sorti mačeh, kajti preveč vrst skupaj, še posebej, če izberemo zelo kontrastne barve, deluje neurejeno. Ko bomo sadili mačehe, da bi nas razveseljevale v pustih jesenskih dneh, mislimo tudi na pomlad, saj so zelo lepe v kombinaciji s tulipani, narcisami in drugimi čebulnicami.

Dunja Špendal

ODPRTA PISARNA POZITIVNE SLOVENIJE V TRZINU

Stranka POZITIVNA SLOVENIJA TRZIN odpira pisarno za občanke in občane občine Trzin

V pisarni Občinskega odbora PS Trzin se bodo nabirale ideje, mnenja in pobude, na podlagi katerih se bo osnoval program razvoja našega kraja Trzin, ki ga bodo občanke in občani lahko vzeli za svojega. Tako bomo s skupnimi močmi pripomogli k boljšemu razvoju našega kraja.

Uradne ure bodo vsak zadnji četrtek v mesecu od 18. do 19. ure v I. nadstropju občinske stavbe za dejavnost društev in strank, Mengeška cesta 9, 1236 Trzin. Vljudno vas vabimo in pričakujemo že v četrtek, 26. septembra 2013.

V času uradnih ur so k nam na obisk vabljeni vsi, ki jih zanima naše delo, naš program ali pa bi se radi kot člani aktivno vključili v delo našega lokalnega odbora.

Vaše cenjene pobude in druga vprašanja nam lahko posredujete tudi na e-naslov trzin@pozitivnaslovenija.si

Lep pozitiven pozdrav,
Tanja Kajfež, generalna sekretarka PS Trzin

Jožetu Banfiju v spomin

Jože Banfi je bil človek in pol! Velikan! Že v otroštvu je izgubil obe nogi, a živel je polno in uspešno življenje zmagovalca. Bil je eden najuspešnejših slovenskih športnikov. Tekmovalec, ki je kar petkrat sodeloval na olimpijskih igrah za invalide in tam osvojil 6 medalj. Skoraj nemogoče je prešteti, kolikokrat je bil na svetovnih, evropskih, državnih in drugih prvenstvih in kolikokrat so ga okitili z lovorikami. Njegove vitrine krasi več kot 50 medalj z najuglednejših tekmovanj invalidov. Podelili so mu tudi Bloudkovo nagrado in številna druga priznanja. Uspehe je dosegal v plavanju, namiznem tenisu, zadnja desetletja pa se je posvečal predvsem sedeči odbojki. Bil je član najprej slovenske, nato nizozemske reprezentance v sedeči odbojki, še v prejšnji sezoni je kot aktiven član zmagovite ekipe spet, še enkrat, osvojil naslov nizozemskega državnega prvaka, bil pa je tudi trener nizozemske reprezentance v sedeči odbojki.

A Jože ni bil le to. Bil je tudi dober človek, borec, ki ni priznaval omejitev, in bil pri tem tudi uspešen. Bil je vzornik in spodbujevalec številnih mladih invalidov, še zlasti tistih iz Centra za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje hendikepiranih otrok iz Kamnika, saj se je tam po svoji nesreči spet »vrnil v življenje«. Svoje znanje in izkušnje je prenašal na mlade, bil pa je odprt tudi do vseh drugih.

Ni več živel v Trzinu, a je bil Trzinec z vso dušo. Vedno znova se je vračal v domači kraj, redno si je dopisoval s trzinskimi prijatelji iz otroštva, bil je eden najzvestejših bralcev Odseva, tudi usoda je hotela, da je svoje življenjsko potovanje sklenil v domovini.

Še dolgo ga bomo nosili v naših srcih. Hvaležni smo mu za vzgled, ki nam ga je dal, in da nam je pokazal, kako se moramo spoprijemati z omejitvami. Kako si lahko trdna volja izbori pot.

Uredništvo Odseva

V spomin Jožefu Tomšiču

V ponedeljek, 5. avgusta, je številne Trzince užalostila vest, da je svojo pastirsko pot sklenil prvi župnik trzinske župnije Jožef Tomšič. Čeprav ni več služil svojemu gospodu v Trzinu, nazadnje je bil župnik v Bukovščici nad Selško dolino, se je v zgodovino Trzina in v srca vernikov zapisal kot skrben, vesten pastir, ki je za seboj pustil neizbrisno sled. Vso svojo energijo je posvečal

verski obnovi Trzina. V našem kraju je služboval kar 18 let, pod njegovim vodstvom pa je Trzin postal samostojna župnija. Zelo je spodbujal tudi delo z mladimi, tako da je v času njegovega službovanja v župniji delovala odlična mladinska veroučna skupina. V Trzinu pa je bil v tistem času tudi misijon.

Kot skrben gospodar je prenovil tudi trzinsko cerkev, saj je bila marsikje že v slabem stanju. Med drugim je poskrbel za pokoncilsko prenovo stavbe. Tako so odstranili obhajilno mizo in prižnico, postavili nov oltar, obrnjen proti vernikom, poskrbel pa je tudi za obnovo glavnega in stranskih oltarjev. Skupaj s farani je gradil tudi novo župnišče. Bil je garač in hkrati odprt za nove ideje, odlikoval pa se je še zlasti s svojo natančnostjo, skromnostjo in urejenostjo. Bil je dober organizator, vse je vedno prej skrbno pripravil, tako da je bilo veselje delati z njim. Ljubil je duhovniško službo in je bil iskren prijatelj s številnimi duhovniki, v družbo pa je prinašal veselje.

Kot duhovnik je služboval v Zagorju ob Savi, Mengšu, Trzinu, Rakeku in Zgornjem Tuhinju, zadnje leto pa je bil duhovnik v Bukovščici. Zdaj je njegovo romanje končano, ostal bo v lepem, hvaležnem spominu trzinskih vernikov, s svetlimi črkami pa je zapisan tudi v trzinski zgodovini.

Uredništvo Odseva

Zahvale za finančno pomoč

Turistično društvo Kanja Trzin se ponovno zahvaljuje vsem, ki ste materialno in finančno podprli turistično prireditev XII. mednarodni folklorni festival v Trzinu. Donatorji so bili: Občina Trzin, Osnovna šola Trzin, Tiskarna M. Ravnikar, s. p., Domžale, Pekarna Pečjak, d. o. o., Škofljica, Jurček – domača pekarna peciva, Depala vas, Groš, d. o. o., Ljubljana, Prodnik JKP, Domžale, Gama, d. o. o., Trzin, Frutas – sadje zelenjava, Trzin, Signaco, d. o. o., Topole, Habat Marjan, s. p., Trzin, Golob Marjan – Taubi, Trzin, Štefka Prelec, s. p., Trzin, R Domžale, d. o. o., Simp's, d. o. o., Trzin, EIS Skočaj, d. o. o., Preserje, Cvetličarna Marjeta, s. p., Mengeš. Zahvala gre tudi vsem, ki ste sodelovali v organizacijsko-tehničnih ekipah in seveda ljubiteljem tovrstne etnološke dediščine za lep obisk.

Žalna zastava za znane (nekdanje) Trzince?

Če parafraziram znanega radijskega komentatorja Marka Radmiloviča, ki vsak teden na radijskem valu 202 »sedi v močvirju in razmišlja«: »Sedim ob Nadiži in razmišljam ... Letos smo si z družino spet privoščili dober teden »odklopa« ob meni ljubi reki Nadiži. Prav prijetno je raziskovanje vasi, ki so si našle prostor med pobočji Muzcevin in Kobariškega Stola na eni ter Matajurja na drugi strani. Pa še mimogrede si v Kobaridu, od koder je nešteto možnosti raziskovanja zgornjega Posočja.«

In tako, mimogrede: Iz Podbele v Kobarid se peljemo skozi Borjano. Tam imajo res zelo ozko cesto, in promet urejajo cestna ogledala ... Tam se vedno spomnim na meni dragi Trzin in na tiste, ki pravijo, da je Jemčeva cesta neprimerna za dvosmerni promet. Mi gre kar na smeh ...

Da je »odklop« zares odklop, pri meni pomeni, da me tudi na mobilca ne dobite. No ja - enkrat na dan ga prižgem ... in takrat običajno dežujejo sporočila.

Tudi letos je bilo tako. Ampak ...

(SMS: 3/8/2013, 20:14): *Jože Banfi, 1954-2013. Včeraj ponoči je umrl.*

Kako? Kaj? Nemogoče! Vedel sem, da so Jožeta, ki je bil ravno na dopustu v Trzinu, pred dnevi sicer odpeljali v ljubljanski UKC - ampak da bi umrl? Saj sem vendar izvedel, da mu gre na bolje ... Da že razmišljajo, na kakšen način ga bodo odpeljali domov, na Nizozemsko, na zdravljenje ...

Pred očmi so se mi zvrstile razne podobe iz preteklosti. Predvsem tiste, kako me je učil akordov na kitari, pa one, ko smo prekrivali streho sosedove Sočkove domačije. Vsi zelo utrujeni - on pa je, kot robot (športnik pač!) podajal strešnike, stoječ (z nožnimi protezami!) na lestvi ... Ah, spomini.

Lani nam je pripovedoval, kako so ga prijatelji pred leti »nahecali«, da je preko Komne obiskal Kočo pri Triglavskih jezerih. Kako so se mu na skalah uničile gume na berglah, kako je bilo na koncu vse skupaj zares težko ... Še v začetku poletja sem razmišljal, da ga moram poprositi, naj to svojo planinsko prigodo popiše, da bi jo objavili na spletni strani trzinskih planincev ... Pa ga še nisem prosil. Žal mi je, da sem zamudil to priložnost.

Škoda, da ga marsikateri prebivalec Trzina ni poznal. Niti po imenu. Pa smo bili nekdanj Trzinci tako ponosni nanj. Ko je prinašal medalje s paraolimpijskih iger, parasvetovnih prvenstev ... Bil je namreč (in je še vedno) najuspešnejši slovenski paraolimpijski športnik.

V Trzinu nikoli nismo izkoristili priložnosti, da bi takrat, ko je bil doma na dopustu (pa je v svoj Trzin zahajal redno, vsako leto) organizirali kakšen pogovorni večer z njim. Marsikaj zanimivega bi nam lahko povedal. Sedaj je ta priložnost žal za vedno izgubljena.

(SMS: 5/8/2013, 15:41): *Umril je Jože Tomšič. Pogreb bo v sredo. Pa kaj je sedaj to! Nečaku sem kasneje rekel, da ne bom več prižgal mobilnika, ker me čakajo samo slabe novice.*

Prvi trzinski župnik ... garač. Se še kdo spominja, kakšna je bila trzinska cerkev pred njegovim prihodom? S prižnico in nizkim, s stebrički ozaljšanim zidom med prezbitერიem in cerkveno ladjo. V duhu drugega vatikanskega koncila, ki je določil, da morata v prezbitერიju stati ambon (pult za branje božje besede) in oltarna miza, duhovnik pa je zato obrnjen proti vernikom, se je lotil prenove naše trzinske cerkve. Sedanjega župnišča pred njegovim prihodom v Trzin tudi še ni bilo ... Ampak g. Tomšič ni skrbel le za prenavo zidov. Trudil se je tudi za duhovno prenavo faranov. In marsikaj od tega mu je zares uspelo.

Nekdanji mladinci, ki smo to bili pred slabe četr stoletja, si bomo verjetno najbolj zapomnili naša srečanja mladinske veroučne skupine. Srečanja so bila daleč od tega, kar naj bi - po definiciji tedanjega političnega sistema - bila.

Oh, o čem vse smo razpravljali. Od čisto običajnih življenjskih problemov do zgodovine rock glasbe. Kuharica gospa Justi nam je pripravljala okusne, v ustih se topeče »pence«, in na koncu, po debati, je včasih ... glej ga, šmenta ... padel tudi še skoraj obvezni tarok. Oh, koliko prijetnih spominov.

Potem je g. Tomšič odšel na Rakek, kasneje v Zgornji Tuhinj, njegova zadnja postaja pa je bila Bukovščica nad Selško dolino. Povsod je puščal sledi v obliki temeljitih prenov župnišč in cerkva ter v duhovni prenovi župnij. V Bukovščici je bil sicer prekratek čas - a načrte za nekatere izboljšave je že snoval.

Zadnjič sva se slišala v začetku letošnjega poletja. Zanj sem imel darilo. Preko prijatelja, zbiralca razglednic, sem pridobil nekaj originalnih fotografij, ki so nastale 29. 5. 1951, ko je kot apostolski administrator ljubljanske škofije Anton Volk obiskal Bukovščico (se pravi še pred njegovim zažigom v Novem mestu). Dogovorila sva se, da pridemo konec poletja k njemu na obisk. Žal tega obiska sedaj ne bo. Fotografije mi bodo ostale v spomin na nekdanjega trzinskega župnika, na zamujeno priložnost, da mu jih izročim ...

Torej dve zgodbi, ki govorita o izgubljeni priložnosti ... Ne ponovite moje napake: čim prej, morda že danes, obiščite prijatelje!

In čemu tak naslov prispevka?

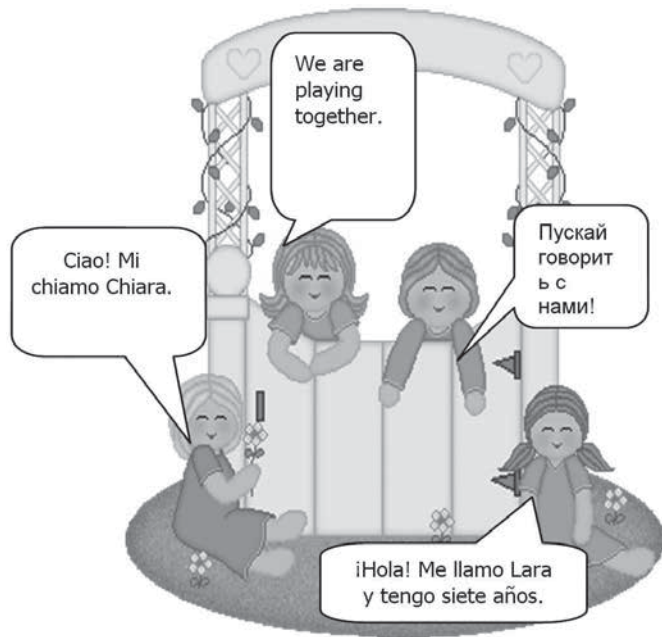
Kot sem zvedel, je urednik Odseva prosil našo Občino, da v znak spoštovanja do dveh ljudi, ki sta tako ali drugače Trzinu veliko dala - izobesi žalno zastavo. Ampak menda nek pravilnik določa, da tako pobudo lahko dajo le sorodniki.

Pravilniki gor ali dol - so stvari, ki bi jih morali urejati s čisto običajno kmečko logiko. Brez pravilnikov.

No, tudi to priložnost smo zamudili ...

Emil Pevec

Zabavne in kreativne delavnice tujih jezikov za učence od 1. do 9. razreda

Društvo prijateljev mladine Trzin bo tudi v šolskem letu 2013/2014 organiziralo skupaj z OŠ Trzin DELAVNICE TUJIH JEZIKOV (angleščine, nemščine).

NAMEN:

Učencem bi radi skozi igro, ustvarjanje in pogovor približali tuje jezike in jim olajšali nadaljnje učenje.

CILJI ZA PRVO TRIADO:

Učili se bomo osnovnega predstavljanja samega sebe, pozdravljanja, štetja, poimenovanja barv, živali, letnih časov, naučili se bomo povedati nekaj o svoji družini, koliko smo stari ipd. Učenci

prve triade na tečajih še ne pišejo, zato svoje znanje utrjujejo ob igrinah in pesmicah, ki so dovolj preproste, da so zanimive, hkrati pa so strukturirane tako, da omogočajo sistematično utrjevanje novega znanja.

CILJI ZA DRUGO IN TRETJO TRIADO:

Na tečaju učenci spoznajo bistvene slovnične strukture, s katerimi znajo izražati svoje želje, pričakovanja in nekatere prepovedi. Pridobijo višje govorne spretnosti in se zmorejo sporazumevati o preprostih vsakodnevnih opravilih ter se lahko znajdejo na krajših družabnih srečanjih, kjer se govori tuj jezik. Naučijo se sestavljati kratka besedila in preprosta osebna pisma.

30-urne delavnice bodo vodile strokovno usposobljene mentorice, potekale bodo 1 x tedensko 1 uro (60 min.) od 1. 10. '13 do 14. 6. '14. V skupinah bo največ 8 učencev, glede na predznanje bodo 2 - 3 stopnje učenja, začetna, nadaljevalna in višja. Cena posamezne delavnice je 80 eur, plačljiva ob prijavi, na TR DPM Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin: 02305 – 0092086041.

Termini:

- Angleščina – 1. in 2. r. ob četrtek od 13.30 do 14.30 (začetna)
- Angleščina – 3. in 4. r. ob četrtek od 14.30 do 15.30 (nadaljevalna)
- Angleščina za 5. – 9. r. – termini bodo znani naknadno
- Nemščina za 7. – 9. r. ob torek od 18.00 do 19.00

PRIJAVNICA : Prijave zbiramo na email: mateja.chvatal@gmail.com

V prijavi navedite naslednje podatke:

**Ime in priimek otroka ter razred:
Telefon /GSM staršev/e-mail:**

Vsi prijavljeni boste prejeli vse ključne informacije na vaš email naslov.

Enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka in darilo občine Trzin

Spoštovani starši novorojenčkov!

Vse, ki bi želeli dobiti darilo ali enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka, pozivamo, da nas obvestite o izbiri darila ter vložite vlogo za enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka. Vloga se nahaja na spletni strani (www.trzin.si) ali v vložišču Občine Trzin.

Rok za vložitev vloge je 3 mesece od dne otrokovega rojstva. Vlogo vložite na naslov Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin.

Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po sprejetem Pravilniku o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 4/2012) upravičena družina, ki na Občino Trzin poda vlogo za dodelitev pomoči, njihovi skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, pa ne presegajo 1.669,17 EUR bruto mesečno na družinskega člana.

Upravičenec je eden od staršev novorojenca, ki ima skupaj z novorojencem na dan vložitve vloge stalno prebivališče v občini

Trzin. Upravičenec nima pravice zahtevati denarne pomoči, če prejme denarno pomoč ob rojstvu otroka v drugi občini.

Višina enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka znaša 208,65 EUR.

Starši novorojenih otrok lahko zaprosijo tudi za eno od naslednjih daril, ki so na ogled na vložišču:

- enoletna naročnina na eno od izbranih revij: Mama, Moj malček ali
- eno od knjig: Moj prvi album, Otrokovo prvo leto, Otroci, otroci, Otroške bolezni, Z otrokom lahko sodelujete, Kompetentni otrok.

V primeru, da katera od revij oz. knjig pri ponudniku ni na voljo, se lahko staršem ponudi drugo revijo oz. knjigo.

Za dodatne informacije smo vam na voljo osebno v času uradnih ur ali po telefonu: 01/564-45-44.

Najprej vroče in suho, zdaj pa še blato gnije

Pšate je bilo komaj še za vzorec (Foto: Nataša Pavšek)

Letošnje poletje je dobesedno zdrvelo mimo nas. Veseli bi bili, če bi ga pomnili le po vremenu. Že res, da je to spet na svojevrsten način poskrbelo za svojih pet minut slave, žal pa je bilo drugih dnevno političnih tem toliko, da je pri vsem skupaj vreme kar zbledelo. Avgust nam je marsikje prinesel rekordne temperature zraka, z njimi pa je prišla tudi suša. A zdi se, vsaj ko povprašam marsikaterega občana Trzina, da je v naši občini suša že precej dlje kot le zadnji mesec meteorološkega poletja. Medtem ko so v najtoplejših dneh leta pri sosedih odpirali nove in prenovljene ceste oziroma cestne odseke in druge javne pridobitve, smo pri nas obtičali pri novem vrtcu, Jefačnikovi domačiji in večnamenski stavbi pri Čebulovem mostu. Edina večja investicija je bila zamenjava nekaterih oken na osnovni šoli. Vendarle pa veseli podatek, da nismo bili Trzinci ob koncu minulega leta nič zadolženi (takih je bilo, poleg naše, še 20 slovenskih občin), v primerjavi, na primer, z Mengšani in Domžalčani, ki so imeli dolgov za 67 oziroma 355 EUR na občana. Da Ljubljančanov z 804 EUR niti ne omenjamo, kot tudi tega ne, da ti še zdaleč niso bili zadnji.

Najbolj zadolžena slovenska občina je imela namreč kar 1740 EUR dolga na prebivalca (ker ni sosednja, je pač ne bomo omenjali ...). Poleg rekorderke so bile še tri druge občine, ki so presegle tisočico. A že letos bo vse drugače, saj nam »minister Gregor« noče povrniti del stroškov, ki smo jih že imeli z novim vrtcem oziroma smo jih tudi poplačali izvajalcem del. Še huje pa je s pravim ministrom Gregorjem, ki bi nas najraje zaradi števila prebivalcev

pridružil večjim sosedom. Do praga – 5000 prebivalcev – nam manjka še okrogli poldrugi tisočak ljudi. Tako, zdaj veste, kaj vam je storiti, če želite, da ostanemo samostojna občina. Vendar si pri nadpovprečnem številu otrok in povprečni plači (če jo sploh imate ...) na družino ne obetajte dodatka na veliko družino, saj so tega po novem ukinili kar 6600 slovenskim družinam. To so tiste, ki so ostale z novimi določili nad pragom za pridobitev otroškega dodatka, zdaj pa so prikrajšane še za velikodružinski proračun na dohodkovni strani. Tako nam spet ne preostane nič drugega, kot da se zanesemo na vreme. A kaj, ko nas je tudi to letošnje poletje nekajkrat pustilo na cedilu.

Celotno meteorološko poletno trimesečje junij - avgust je temperaturno močno presešlo dolgoletno povprečje. V Ljubljani, in potemtakem najverjetneje tudi pri nas, je bilo tretje najtoplejše v zadnjih 150 letih. Za primerjavo: enako v Novem mestu, v Ratečah drugo najtoplejše, v Murski Soboti pa četrto najtoplejše. Na večini območij je bila povprečna temperatura zraka od 2 do 3 stopinje Celzija višja kot običajno, le v visokogorju in na Obali je bil odklon nekoliko nižji, a še vedno pozitiven. Sonca smo imeli, mišljeno je seveda trajanje sončnega obsevanja, za dobro petino več, padavin pa skoraj za pol manj od dolgoletnega povprečja. Tako toplih (temperaturni prag najvišje dnevne temperature je enak ali presega 25 °C) kot vročih dni (25 °C) je bilo opazno več kot v dolgoletnem povprečju. V Ljubljani je bilo letošnje poletje po številu vročih dni (35) tretje najštevilnejše in tudi pri nas ni manjkalo prav dosti, da bi dosegli tridesetico (Brnik 26, Radomlje 28). Če potegnemo črto čez vse, je na dlani, da je bilo sončnega vremena letošnje poletje opazno več kot v dolgoletnem povprečju, in se večinoma uvršča med nekaj najbolj sončnih.

Vpogled v podrobnosti osrednjih dveh poletnih mesecev, junij smo vremensko »razkrinkali« že v preddopustniškem Odsevu, nam razkrije, da smo imeli julija ogromno sončnih in zelo toplih dni (tudi 6 nevihtnih), ki so proti koncu meseca prispevali k začetku suše. Avgust je bil še bolj vroč (na Dolenjskem, v Beli krajini in Prekmurju so padale tudi štiridesetke, v Trzinu na srečo ne ...), a tudi bolj moker, saj so marsikje presegle padavinsko stotico. A mrokota nas je obiskala šele v zadnji dekadi, ko je bilo za večino poljščin in vrtin že prepozno. Najbolj vroče nam je bilo ob zaključku prve dekade meseca. Tule so najvišje temperaturne vrednosti, izmerjene pri trzinskih blokkih: 3. 8. – 37,1; 4. 8. – 36,5; 6. 8. – 37,6; 7. 8. – 37,8 in 8. 8. – 38 °C !!! Ja, to so bili dnevi, ko je

POSTAJA	Padavine julija 2013	Padavine avgusta 2013	Izbrani zanimivi vrem. podatki za poletje 2013: Potek dnevne temperature zraka v izbranih dneh julija in avgusta 2013 na letališču Brnik (Vir: Slovenski meteorološki forum.)
	(v mm oz. l/m ²)	(v mm)	
Brezje pri Trziču	61	156	
Grosuplje	20	117	
Moste pri Komendi	45	116	
Ljubljana Bežigrad	22	105	
Letališče Brnik	52	98	
Domžale	24	98	
Radomlje	35	94	
Vrhnika	32	86	
Trzin	25	84	
Šk. Loka (Trnje)	59	79	

Preglednica: Padavine in izbrani zanimivi vremenski podatki za julij in avgust 2013 na širšem območju Ljubljanske kotline. (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko, VP Radomlje.)

teklo pivo v potokih. Avgust, ki si ga bomo gotovo zapomnili po rekordno visokih temperaturah, marsikje hudi suši! V posebnem prispevku pišemo v tej številki Odseva tudi o streholomu zaradi vetra (ali vetrolomu strehe?). Šele 24. 8. smo imeli nevihtno noč z močnimi nalivi (padla je tretjina mesečnih padavin), nato je sledilo še nekaj zaporednih padavinskih dni, in suša je bila končana. Morda bodo tudi trzinski vrtničkarji razmislili o namakanju, vendarle imamo Pšato, ki bi se jo dalo uporabljati tudi v te namene. A tudi tu velja, da je treba presežek vode zajeziti in shraniti za takrat, ko nam jo primanjkuje.

Takole, dragi moji, tudi od sedaj dalje se bo prav vsak dan proti večeru in čedalje bolj zgodaj ter postopoma (s)temnilo do nižin. In ravno zdaj, ko tole berete, je morda že prvi dan, ko tema prevladuje nad svetlobo. A kot kaže, nam bo letos vroče še dolgo v hladnejšo polovico leta. Pa bomo tudi to pot predihali skozi, če ne drugega, s kakšnimi zanimivi zgodbami, kot je bil na primer jelenov poletni obisk v eni od mlakarskih vrstnih hiš. Ne verjamete? Tudi jaz sprva nisem, a ko sem jo slišal v drugo, nisem več podvomil. Pa o tej in drugih lovskih več kdaj drugič.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Obvestilo o delni zapori Mengeške ceste do 27. 9. 2013

Občina Trzin obvešča vse občanke in občane, posebej pa še stanovalce Mengeške ceste do hišne št. 72, dalje proti meji z občino Mengeš, da bodo še do 27. 9. 2013 potekala dela v zvezi z izgradnjo kabelsko-komunikacijskega omrežja, katerih investitor je podjetje Telemach, d. o. o., iz Ljubljane.

Zaradi izvedbe del tam med 7.00 in 19.00 potekajo občasne delne zapore Mengeške ceste. V času del je občasno onemogočen tudi dostop do hišnih priključkov, o čemer so bili posamezniki obveščeni pred nastopom zapore.

Promet je v času konic reguliran z ročnim usmerjanjem, sicer pa s semaforji. Obvoz po občinskih cestah ni organiziran.

Za izvedbo delne zapore Mengeške ceste je investitor pridobil dovoljenje Ministrstva za infrastrukturo in prostor in Direkcije Republike Slovenije za ceste.

Naprašamo vse voznike za strpno vožnjo, da se na pot odpravijo nekoliko prej kot običajno ter da upoštevajo začasno prometno signalizacijo. Investitor prosi za razumevanje.

*Ni te več na vrtu ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Niti zbogom nisi rekel,
niti roke ne podal,
a v naših srcih
vedno boš ostal.*

ZAHVALA

7. avgusta nas je po hudi boleznini za vedno zapustil naš dragi mož, oče, brat, dedek in stric

JANEZ VRHOVNIK

Z neizmerno bolečino in žalostjo v srcu se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom in znancem, skupini Trzinski izvir, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, izrekli sožalje, podarili sveče, rože in maše. Vsakemu posebej hvala za stisk roke, objem ob naši bolečini in hvala, da ste se v tako velikem številu prišli posloviti od njega in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Boštjanu Gučku za lepo opravljen obred, pevcem in gasilcem PGD Trzin.

Tebi, dragi mož, oče in ata Janez pa HVALA za vso ljubezen, radost in veselje, ki si jo delil z nami in ti nismo nikdar mogli reči HVALA. Počivaj v miru v objemu svojih staršev.

Vsi njegovi

*Čudno, kako prazen je svet,
ko umre en sam človek.*

ZAHVALA

Prvega julija je v 69. letu starosti sklenil svojo življenjsko pot naš dragi mož, oče, brat, dedek, stric, tast in svak

BOJAN OGORELEC

Hvala vsem, ki ste nam v času njegove težke boleznini kot angeli sočutja darovali svoj čas ali drugo dobro, predvsem pa iskrena hvala za nesebično in ljubečo pomoč ge. Jožici Kurent in ge. Ireni Prinčič.

Zahvala vsem, ki ste bili prisotni na njegovi poslednji poti in mu jo olepšali z vencji, šopki ali darovali sv. maše in sveče. Hvala g. Marku Komacu, direktorju Geološkega zavoda Slovenije za izčrpen opis strokovne (geološke) rasti na njegovi življenjski poti. Obema župnikoma, g. Bogdanu Dolencu in g. Boštjanu Gučku hvala za krščanski obred, slednjemu tudi za pristne poslovilne besede. S petjem in glasbo so ga pospremili tudi člani trzinskega cerkvenega zbora, pevka Eva Černe s sestro ter Kaja (violina). Vsem hvala za kvalitetno in ganljivo izvajanje.

Hvaležni, da je živel z nami: žena Helena, sinova Gašper in Matevž z družinama

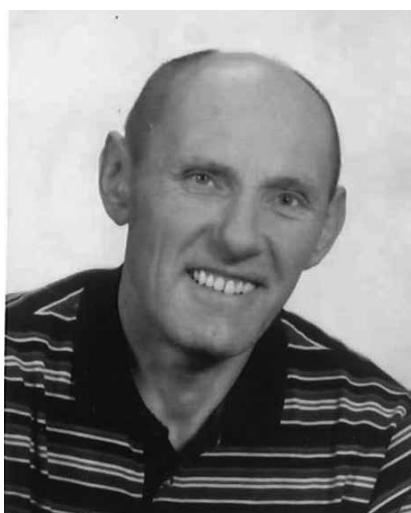
Naj bo spokojen spanec tvoj,
v srcu te vedno nosimo s seboj!

V S P O M I N

V 48. letu je prezgodaj sklenila življenjsko pot
BOŽENA JUTERŠEK
(rojena Habat)

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem bližnjim domačim, sorodnikom, sodelavcem, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, topel stisk roke, besede tolažbe, za podarjeno cvetje, sveče in darovane maše. Iskrena hvala Osnovni šoli Trzin, posebej Nejčevim in Nikinim sošolcem ter njihovim staršem. Posebna zahvala dr. Tomažu Mušiču za požrtvovalnost pri lajšanju bolezní ter pevcem okteta Sotočje za zapete pesmi. Hvala tudi župniku dr. Bogdanu Dolencu za lepo opravljen obred ter pogrebni službi Vrbančič.

Žalujoci: mož Marko, sin Nejc in hči Nika

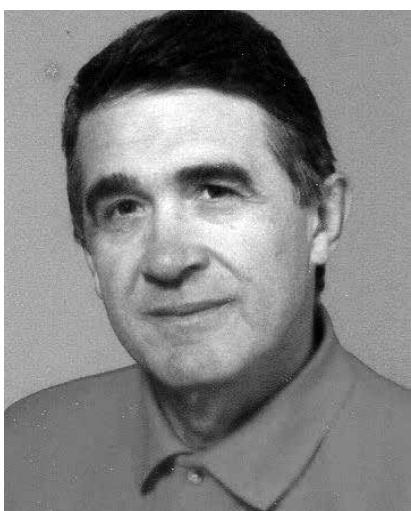
Z A H V A L A

ob smrti
Janeza Rakefa

Ob slovesu našega Janeza Rakefa se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste se prišli posloviti in ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala gospodu župniku Boštjanu Gučku za lepo opravljen obred, PGD Trzin in LD Mengeš!

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala!

Vsi njegovi

V S P O M I N

Jaku Franjiču
1946-2013

Spomladi nas je nenadoma zapustil vzoren in zanesljiv član OZSČ Domžale. V času osamosvojitve je po vpoklicu sprejel nalogo snemanja bitke v Trzinu in potem sodeloval pri razorožitvi in predaji posadke in bojnega vozila JA in transportu le tega na sedež ObmŠTO. Imel je status vojnega veterana in je bil aktiven član našega združenja. Pogrešali ga bomo na področju strokovnega delovanja na združenju in zvezi, na pohodih, ekskurzijah, plesih ... Težko je najti prave besede, ki bi opisale občutke žalosti ob slovesu.

V imenu častnikov in podčastnikov OZSČ Domžale in veteranov vojne za Slovenijo se mu zahvaljujemo za vse, kar je dobrega storil.

Člani OZSČ Domžale

KUNDALINI JOGA

Kundalini joga je vrsta joge, ki povezuje ločeno zavest posameznika z neskončno, univerzalno božansko zavestjo. Ko uspemo razširiti svojo zavest, lažje spoznamo resnico, kdo smo, zakaj smo tukaj,... Pomaga nam, da se prebudimo in spoznamo, da je vse že v nas.

V Kundalini jogi so najpomembnejše izkušnje, ki jih ni mogoče pridobiti iz knjig. Ni dovolj sprejemati znanje, informacije, s katerimi smo ves čas obkroženi, te postanejo resnično znanje šele takrat, ko jih preizkusimo. Takrat se spremenijo v modrost. S točno določenimi zaporedji asan, pranajam in z meditacijami razvijamo svoje fizične in mentalne sposobnosti in se s tem približamo svojemu resničnemu jazu.

Urnik vadbe: ponedeljki ob 19.30, srede ob 19.30, četrтки ob 9.00 in petki ob 19.00.

Kje? Prostor na uro, Motnica 11, Trzin

Vadbo vodi **Kurent Edita**, certificirana učiteljica Kundalini joge - IKYTA Academy, učenka Karta Singha v šoli ANS v Franciji.

GIMNAZIJA IN
SREDNJA ŠOLA
RUDOLFA MAISTRA

www.gssrm.si

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Vpisujemo v programe za odrasle:

- PREDŠOLSKA VZGOJA
- EKONOMSKI TEHNIK
- MATURITETNI TEČAJ
- GIMNAZIJA
- TEČAJI TUJIH JEZIKOV in RAČUNALNIŠTVA

VPIS IN INFORMACIJE

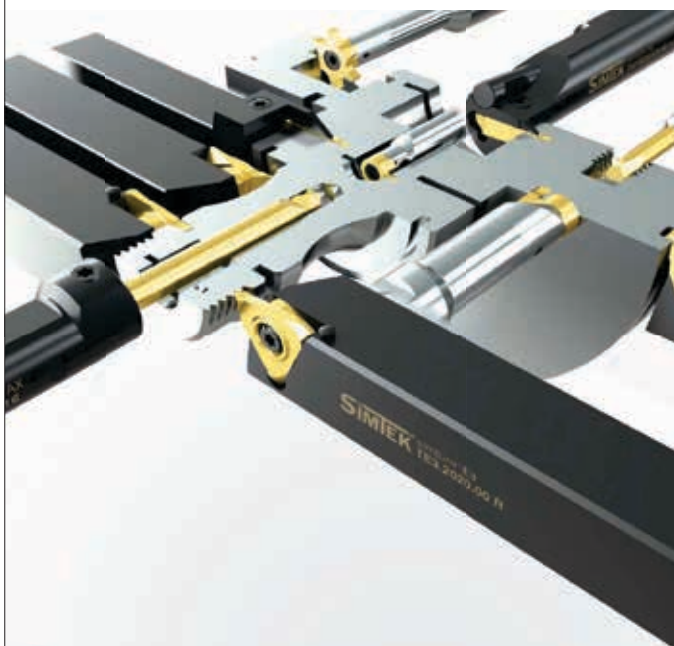
med 2. in 25. septembrom, ob ponedeljkih, sredah in petkih med 11. in 15. uro, v torek in četrtek med 12.00 in 17.30.

Tel.: 01 830 3228 in 01 830 3212

simturn®

simmill®

simcut®

ZIBTR d.o.o. | Tel.: 01 896 2280 | Fax: 01 896 2282 | zibtr@siol.net | www.zibtr.com

ZIBTR

CVETLIČARNA URŠA,
Urša Matičič Trobevšek s.p.
Mlakarjeva ulica 7, 1236 Trzin

V naši cvetličarni vam ponujamo pester izbor rezanega cvetja in lončnic (možnost dostave), sveč, ročno izdelanih voščilnic,...

Sprejemamo naročila za žalne aranžmaje, 1 novemberske aranžmaje,...

Poročna floristika, okrasitev cerkve, dvorane za različne kulturne dejavnosti,...

Novo v ponudbi: naravno-ekološki izdelki in dišave za dom Essentiq (for you from nature).

Vrhunska URSA izolacija za vašo streho

Izolacija

Odlična
toplotna izolacija

Odlična
zvočna izolacija

Negorljiva
razred A1

Manjši stroški
transporta
in skladiščenja

Enostavna
za vgradnjo

Prijazna
do okolja

URSA SF 32

URSA SLOVENIJA d.o.o. • Povhova ul. 2 • 8000 Novo mesto • Tel.: 07 39 18 337 • E-mail: assistance.slovenija@uralita.com • www.ursa.si